71STE JAARGANG No. 9075 MAANDAG 19 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3559. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Zal Mendes France wedloop tegen de klok winnen?

Standpunten van Oost en West liggen nog ver uiteen

Genève. — De bijeenkomst van gisteren der negen landen was bijeengekomen op verzoek van Rusland. De Westerse leiders wisten eigenlijk niet wat zij er van denken moesten toen het verzoek werd gedaan. Het was namelijk voor het eerst sinds de besprekingen tien weken geleden begonnen, dat op een Zondag een plenaire vergadering zou worden gehouden. Het was bovendien de eerste bijeenkomst op ministrieel niveau sinds een maand.

Onder de Westerse afgevaardigden ontstond verwarring toen Molotov in zijn inleidende rede verklaarde van oordeel te zijn, dat wellicht ten aanzien van de vraagstukken Laos en Cambodja nog meer werk nodig zal zijn hoewel hij dacht dat ook hiervoor een oplossing kan worden gevonden.

MENDÈS FRANCE

Terwijl de door Mendes France gestelde termijn snel zijn einde nadert lagen de standpunten van Oost en West ten opzichte van de drie dringendste vraagstukken gisteren nog ver uiteen. Deze drie problemen zijn: 1. waar moet de bestandslijn door Vietnam lopen?; 2. wanneer moeten verkiezingen worden gehouden om het land te herenigen?; 3. hoe en door wie moet toezicht worden uitgeoefend op een gelijktijdig staken van het vuren in de drie Indo-Chinese staten?.

De kansen op een aanvaardbaar vergelijk tegen Dinsdag middernacht werden Zondagavond te Genève nog „redelijk" en in sommige kringen zelfs „goed" genoemd, doch de ministers hebben in hun wedloop tegen de klok nog een geweldige taak voor de boeg.

Voor de verleiding bezweken

Verrassende vondst van juwelen en aandelen in kistje

Brussel. — Toen enige tijd geleden arbeiders van een hoogoven te La Croyere (Henegouwen) bezig waren schroot te smelten, bemerkten zij temidden van het ijzerafval een geheel verroest ijzeren kistje, dat hermetisch gesloten bleek. Wie schetst de verbazing van de arbeiders toen zij, nadat het kistje met een snijbrander was geopend, hierin juwelen, aandelen, een testament en een trouwboekje aantroffen?

Het sprookje krijgt hier echter een tragische wending want de arbeiders besloten de inhoud van het kistje, waarvan de waarde op ten minste eèn millioen Belgische francs werd geschat, te verdelen en, teneinde het spoor naar de herkomst hiervan uit te wissen, de indentiteitspapieren te verbranden. Zij hadden hierbij echter buiten de waard gerekend in de vorm van een vijfde arbeider, die niet was opgenomen in de club van vier vinders. Deze bracht alles aan de directie van het hoogovenbedrijf over en uit het hierop ongestelde politie-onderzoek bleek al spoedig, dat het kistje had toebehoord aan de vroegere senator Albert Francois en zijn vrouw, die, na tezamen in Duitse concentratiekampen gevangen gezeten te hebben, kort na de bevrijding overleden.

Aangenomen wordt dat het kistje verborgen werd in een muur om onttrokken te worden aan huiszoekingen en dat het betreffende huis later werd gebombardeerd of afgebroken.

Het is de politie echter een raadsel hoe het kistje pas ontdekt werd enkele seconden, voordat het in de smeltoven terecht zou komen.

Voor de arbeiders heeft de vondst onaangename gevolgen gehad want zij werden door de directie der hoogovens ontslagen wegens oneerlijkheid.

DONAUBEKKEN EEN GROTE ZEE

Bevolking vlucht voor het wassende water

Wenen. — Het Donaubekken in Noord West Hongarije was Zaterdag een grote zee, met hier en daar een eiland — zo meldt Radio Buda-Pest. Gyoer, de tweede industriestad van het land, werd zwaar getroffen. De toestand in de stad is zeer ernstig.

In Buda-Pest en verder langs de Donau stijgt het water nog steeds met ongeveer 30 centimeter per dag. Volgens het Hongaarse persbureau stelde de Russische legerleiding op verzoek van de Hongaarse ministerraad Russische troepen in Hongarije beschikbaar voor de hulpverlening. Zij hadden overigens deze taak al op zich genomen voor het officiële bevel daartoe was verstrekt.

In Tsjechoslowakije daalt het water overal, maar het zou onjuist zijn te menen, dat hierdoor het gevaar geheel zou zijn geweken. In delen van Bratislava staat nog altijd plm. 60 cm. water en in sommige gebieden is de evacuatie van de bevolking in volle gang. Volgens de voorlopige cijfers zijn alleen al in Neder- en Opper Oostenrijk 25.000 mensen dakloos geworden; 28.000 huizen en 100.000 H.A. land overstroomd; 7.000 huizen ontruimd en 200 huizen en 200 bruggen verwoest; 20 spoorlijnverbindingen verbroken en 200 bedrijven, waaronder stikstoffabrieken, stopgezet.

Men verwacht in Brussel, dat de wereldtentoonstelling, die in 1958 in de Belgische hoofdstad zal worden gehouden, dagelijks 120.000 bezoekers zal trekken Te Melsbroek zal een nieuw station worden gebouwd en door electrificatie van het spoorwegnet hoopt men de snelheid, waarmede reizigers af en aan kunnen worden gevoerd te verhogen.

Recht tot het Hart

— Het moderne materialisme verstaat handiglijk de kunst zijn gedachten en streven een idealistisch manteltje om te hangen.

Chaplin bij gevaarlijke vriendjes

Genève. — Naar aanleiding van het feit, dat Charly Chaplin gisteravond de gast was van Tsjou en Lai, herinnert Reuter er aan dat in Mei j.l. in een bijeenkomst te Oost-Berlijn de ondercommunistische leiding staande wereldvredesraad Chaplin de wereldvredesprijs had toegekend.

Enige weken geleden had Chaplin al een bezoek aan Tsjoe en Lai gebracht in diens villa buiten Genève. Hij was toen uitgenodigd om de vertoning van de eerste Chinese kleurenfilm bij te wonen, een lyrisch volksdrama uit de vijfde eeuw, getiteld „De liefde van Liang Sjan Po en Tsjoe Jing Tai".

SUEZKANAALZONE

Nog deze maand overeenstemming?

Egypte dient tegenvoorstellen in

Londen. — Het Egyptische kabinet heeft de Britse voorstellen inzake het ontruimen van de Suezkanaalzone bestudeerd. Het schijnt, dat Egypte zich met bepaalde onderdelen van de voorstellen niet kan verenigen. Een aantal tegenvoorstellen is aan de Britse ambassadeur, Stevenson, ter hand gesteld. Van Britse zijde werd evenwel de verwachting uitgesproken, dat mogelijk nog voor het eind van deze maand overeenstemming zou zijn bereikt tussen Engeland en Egypte, al achtte men het mogelijk, dat een aantal zuiver juridische kwesties een uiteindelijk accoord nog enige tijd tegen zouden kunnen houden.

Uit doorgaans welingelichte bronnen in Cairo vernam Reuter, dat Egypte niet bereid is de Suezkanaalzône weer ter beschikking van Engeland te stellen, indien Perzië bedreigd wordt. Het gaat accoord met het voorstel bij bedreiging van Turkije of een Arabisch land. De terugtrekking der Britse troepen zou niet binnen twee jaar, maar binnen 18 maanden moeten geschieden en het verdrag van 1936 moet worden met een looptijd van zeven en niet tien jaar, zoals Engeland had voorgesteld.

Boer laat zich driemaal redden

Uit Salzburg wordt gemeld, dat een Amerikaans vlieger, die de vorige week Oostenrijkse boeren van hun overstroomde boerderijen haalde, op een van zijn vluchten een gezicht onder de passagiers zag, dat hem bekend voorkwam. Toen hij later navraag deed bleek, dat de eerste helicoptervlucht van de boer in kwestie hem zo goed was bevallen, dat hij zich nog driemaal had laten redden. Hij was steeds teruggegaan naar het overstroomde land, waarbij hij tot aan zijn middel door het water moest waden.

Politiek is heden ten dage geen prettige bezigheid, dat weten de Drie Westerse Ministers van Buitenlandse Zaken ook wel. En onder het Westen verstaan we voor wat bovenstaande foto betreft mr. Eden (Engeland), die links van de foto staat en de hand drukt van Foster Dulles, staatssecretaris van Buitenlandse Zaken van de V.S. Mendes France de politicus waar Frankrijk zijn hoop nu op gevestigd heeft, kijkt belangstellend toe, doch denkt er het zijne van. De zorgen drukken de heren niet zo zwaar als men naar de glimlachende gezichten kijkt. Zien zij toch een redelijke kans op het behoud van de wereldvrede?

TIENDE ETAPPE VOOR BAUVIN

Wagtmans nog steeds in de gele trui

Bayonne. — De tiende etappe van de Tour de France van Bordeaux naar Bayonne over 200 kilometer is gewonnen door Bauvin van Frankrijk Noord-Oost-Centraal in de tijd van 4 uur 56 minuten en 45 seconden. De Nederlander Nolten werd 8e; Voorting 9e; Faanhof 18e en op de 21e plaats ex aequo Suykerbuyk, Van Breenen, Wim van Est en Wagtmans.

Wagtmans heeft hiermede de gele trui behouden; Wim van Est staat op de 11e plaats in het algemeen klassement en Nolten op de 20e.

Maenen en Klaas van Est kwamen na sluiting van de contrôle binnen. Voorting staat op de 32e plaats in het algemeen klassement; Van Breenen op de 43e plaats en Faanhof op de 60e plaats Suykerbuyk staat op de 83e plaats.

In het algemeen ploegenklassement leidt Zwitserland voor Frankrijk Noord-Oost-Centrum en Nederland (3e).

Zaterdag was een rustdag.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)

New York. — Zorgen over Amerika's welvaart zijn overbodig, te oordelen naar een regeringsrapport over de bouwindustrie. In 1954 zal in Amerika ruim 128 milliard gulden aan bouwwerken worden uitgegeven. Deze opbloei betreft niet alleen de bouw van woningen, maar ook van kantoorgebouwen, kerken en scholen. Er zullen dit jaar echter 13 percent minder fabrieken worden gebouwd dan in 1953.

Dieptepunt in Nederlands touristen-seizoen

Stormweer jaagt de mensen van de badplaatsen weg

's-Gravenhage. — De traditionele jaarlijkse massa-uittocht van vacantiegangers in Nederland ging dit jaar gepaard met een ongewone intocht. Voor duizenden gaven de barre plensregens op Zaterdag en de zure buien op Zondag de doorslag en zij verlieten de vacantiecentra nog voordat de logiestermijn was verstreken. De barometer daalde zo laag als in Juli zelden voorkomt en de harde Zuidwester met een topsnelheid van 75 km. per uur belemmerde de scheepvaart en de loodsdiensten. Met een temperatuur, die nergens boven de 17 graden uitkwam, was dit weekeinde het troosteloze dieptepunt van een trieste zomer en het slechtste vacantieweekeinde sedert vele jaren.

Het waren vooral de badplaatsen, waar bijvoorbeeld de gasten voor een hele maand gemeubileerde huisjes hadden gehuurd, die te lijden hadden, omdat deze gasten er dit weekeinde eenvoudig de brui aangaven en naar huis (naar de kachel) terugkeerden.

Tienduizenden onder de honderdduizenden, die kletsnat, maar met de moed der wanhoop, op reis gingen, deden dat per trein, omdat per fiets of per motor het maken van de tocht haar het vacantieoord hun te bar was. Daarvan getuigden de enorme hoeveelheden rijwielen en bromfietsen, die de spoorwegen grijze haren moeten hebben bezorgd.

Niet alleen Nederland, maar ook een groot deel van België, Noord West-Duitsland en Denemarken werden dit weekeinde bezocht door een depressie die in de herfst geen slecht figuur zou hebben geslagen. Dit was niet incidenteel, want sedert weken is het weer nu al abominabel. Wat dit betreft was de RTC 'uitstekend getimed'.

Critiek ogenblik voor „Sally"

Londen. — Sally de zeehond, die al weken niet heeft gegeten, omdat ze een motorband om de nek heeft, die haar naar de oppervlakte drukt telkens als zij naar voedsel duikt, is onlangs ten Zuiden van St. Mary's op de Scilly-eilanden mistroostig zwemmend waargenomen.

Jim Greenhalgh, inspecteur van de vereniging voor dierenbescherming, is dezer dagen gearriveerd met een speciaal net en hij heeft bekend gemaakt, dat hij wil proberen Sally van de band te bevrijden. Greenhalgh zeide, dat zijn net 24 voetlang is en 12 glazen dobbers heeft.

Ook heeft hij een emmer bij zich om die over de kop van de zeehond tedrukken, terwijl hij de band verwijdert. De vereniging voor dierenbescherming heeft besloten Sally uit haar lijden te helpen als de hulp toch nog mislukt.

Helsinki. — De Russische kruiser „Ordjonikidze" en twee torpedobootjagers brengen momenteel een officieel bezoek aan de Finse hoofdstad.

DE PRINSESSEN ZIJN VERHOOGD

's-Gravenhage. — Aan het einde van de zojuist afgelopen schoolcursus zijn HKH Prinses Beatrix tot de 5e klasse Gymnasium (Alpha) en HKH Prinses Irene tot de 3e klasse middelbare meisjesschool van het incrementum, afdeling van het Baarn Lyceum, bevorderd. HHKHKH Prinses Margriet en Prinses Marijke werden bevorderd tot respectievelijk de 6e en de 2e klasse van de Nieuwe Baarnse School.

EERSTE KAMER EN HET STATUUT

's-Gravenhage. — De Eerste Kamer der Staten Generaal zal het Statuut in het nieuwe zittingsjaar, dus in het najaar, behandelen.

Dr. H. Riemens bevorderd

Den Haag. — Bij K.B. is dr H. Riemens, laatstelijk gezant te Caracas, bevorderd tot ambtenaar van de buitenlandse dienst der tweede klasse. Dr Riemens is tijdelijk ter beschikking gesteld van het ministerie van Economische Zaken, waar hij met de persoonlijke titel van directeur van de buitenlandse economische betrekkingen werkzaam zal zijn aan het directoraat-generaal voor de buitenlandse economische betrekkingen.

Het vlot niet met het vlot

San Francisco. — Het vlot Lehi, waarmede vijf man hebben getracht naar Hawaii over te steken door gebruik te maken van de stromingen, is niet, zoals aanvankelijk werd bericht, tot zinken gebracht, maar aan zijn lot overgelaten. De financiers van de expeditie zijn thans van plan met vliegtuigen het vlot op te sporen. Het vlot zou namelijk nog vele waardevolle zaken bevatten. In de expeditie was meer dan honderd duizend dollar gestoken.

Divisies als proefkonijnen

Washington. — Het Amerikaanse leger treft voorbereidingen voor het gebruik van twee Amerikaanse divisies als „proefkonijnen" om na te gaan welke veranderingen in organisatie en tactiek noodzakelijk zijn voor een atoomoorlog. Het staat nog niet vast of in het begin van de proeven van atoomwapenen gebruik wordt gemaakt. Bij de oefeningen zal de nadruk komen te liggen op het gebruik van vliegtuigen en snelle verbindingen.

McCarthy tweede Hitler?

Washington. — De Amerikaanse republikeinse senator Flanders heeft verklaard dat de loopbaan zijn van „communisten jagende" partijgenoot McCarthy „hoewel in zwakkere graad" haar parallel vindt in de opkomst van Hitler, die „de kwestie van het communisme uitbuitte en hierdoor aan de macht kwam."

Flanders publiceerde de tekst van een rede, die hij Dinsdag in de Senaat zal houden, bij welke gelgenheid hij een resolutie zal indienen, die beoogt het optreden van McCarthy te veroordelen.

President Heuss herkozen

Berlijn. — President Heuss is Zaterdagmiddag in Berlijn herkozen voor een ambtstermijn van vijf jaren. Van de bijna 1000 kiesmannen, die zich in de tentoonstellingshal van West-Berlijn hadden verzameld, brachten er 871 hun stem uit op de 70-jarige president. Twaalf afgevaardigden stemden tegen en 95 onthielden zich van stemming. Drie stemmen waren ongeldig.

Staat van beleg gedeeltelijk opgeheven

Managua. — De regering van Nicaragua heeft de staat van beleg die sedert 4 April van kracht is, gedeeltelijk opgeheven. Ook zijn alle contitutionele waarborgen hersteld, behalve voor de districten Managua en Carazo.

Zeven lijken in Guatemala ontdekt

Guatemala. — De regering te Guatemala heeft bekend gemaakt dat zeven lijken zijn ontdekt van personen, die door de regering Arbenz waren gemarteld en ter dood gebracht. Argentinië heeft inmiddels de nieuwe regering van Guatemala erkend.

Nederlandse Bondspelers oefenen op hard terrein

Haarlem. — Het Nederlands Bondselftal, dat op 22 Juli voor het spelen van een vijftal wedstrijden naar de rijksdelen in Amerika zal vertrekken, is gedurende het weekeinde op het centraal instituut voor de opleiding van sportleiders te Overveen met de reserves en de officials bijeen geweest. Ook de dames van de spelers hebben het „gezellige gedeelte" van deze bijeenkomst bijgewoond. Van de officials, die de reis medemaken, ontbrak alleen de voorzitter van de KNVB, ir H. F. Hopster.

Nadat Zaterdag een lichte training gehouden was, welke door een tactische bespreking werd gevolgd, werd Zondag onder leiding van Karel van der Meer een oefenpartij gespeeld. Om zoveel mogelijk de Westindische terreinomstandigheden te benaderen, had men een kaal en hard terrein gezocht, doch het veld, waarop men het oog had laten vallen was door de hevige regenval wel slecht, maar verre van hard. Om tot twee elftallen te komen, waren aan de 19 spelers, die de reis meemaken Luppens en Snoeks, beiden van Stormvogels en Van Tielrooy van VSV, toegevoegd.

Radio Advies Raad in spoedvergadering bijeen

Willemstad. — Naar wij uit welingelichte bron vernemen, heeft de Voorzitter van de Radio Adviesraad, mr I. C. Debrot, de leden van de raad opgeroepen voor een spoedvergadering. Deze vergadering, aangevraagd door een aantal leden en waarvoor de leden uit Aruba telegrafisch zijn opgeroepen, wordt reeds hedenmiddag om 14 uur gehouden. Het zal wel voor niemand moeilijk zijn te raden waarover deze vergadering zal gaan. De zg. „minderheidsnota" van 9 leden tegen het advies inzake de vergunning voor een radio-omroep aan de Arubaan A. M .Arends, zal ongetwijfeld de hoofdschotel van deze Adviesraad-„menu" vormen.

Dezer dagen zijn te Berlijn 603 politieke gevangenen van de Oost-Duitse regering voorwaardelijk op vrije voeten gesteld. Zij waren in 1950 tot langdurige straffen veroordeeld. In Maart jl. was vanwege het ministerie van Justitie van Oost-Duitsland een dergelijke maatregel in het vooruitgezicht gesteld.

Boko doet haar eerste stappen. Aan de hand van haar moeder doet de baby, welke wereldvermaardheid verkreeg door het feit dat zij enige maanden geleden van haar Siamese tweelingzuster werd gescheiden in een hospitaal in Londen, haar eerste stappen in het plaatsje Kano in Nigeria.

Soto ontvangt op grandioze wijze O.L. Vrouw van Fatima

Soto. — De klokken van de Sint Pieter zelf beierden in de kerktoren van Soto, toen bij Rooi Soto de pastoor der parochie, omgeven door zijn kudde de autostoet begroette die vanaf Barber het sneeuwwit Madonnabeeld bracht, dat van nu af een kostbaar bezit voor Soto's parochianen zou wezen.

De huizen langs de weg hadden geestdriftig hun vlaggen ter begroeting in top en op de plaats der ontvangst was langs de weg een versiering aangebracht waarvan een blauwwitte spandoek met de groet: "Ave-Maria" het hoofdmoment vormde.

Het was een kleurige groep die de Pastoor omgaf. Behalve de talloze parochianen op hun zondagsbest, bruiden en bruidjes, engelen en heiligen en pages zonder tal. En deze in wit en blauw en geel en rood en groen: een wemeling van kleuren in het helle licht van de middagzon. En wel was het goed dat alle registers van kleur en gloed waren uitgetrokken, want de stoet die zij ontvingen was alle rijkdom waardig.

Op de allereerste plaats natuurlijk wegens het schone beeld van Fatima dat met een smaakvolle versiering als achtergrond op een auto werd meegevoerd. Doch daaraan vooraf ging een andere praalwagen, waaraan Dr. J. M. J. Chocolaad die hem met artis-Pater Th. Wolters, het verder verloop tieke medewerking van de Eerw. Frater Cyriel had vervaardigd alle eer behaalde: een rijdend tafereel dat de geschiedenis van Fatima verhaalde: het zonnewonder, de verschijning, de herderinnetjes, omringd door engelen en pages.

Nadat de stoet vermengd was met allen die haar ontvingen trok men plechtig in de richting van de kerk. Daar aan gekomen werd het beeld onder tromgeroffel op de sterke schouders van Maria's trouwe paladijnen — De Portugezen die voor deze gelegenheid extra naar Soto gekomen waren in hun traditionele blauwe en rode superplies — plechtig gedragen naar een troon die in de openlucht bewesten van de kerk gebouwd was en die amphitheaters gewijs omgeven was door koren van bruiden en engelen, terwijl er over heen de padvinders met hun waaiende vlaggen in gelid stonden opgesteld. Het geheel bood een feërieke en grootse aanblik.

Nadat de Pastoor, de Zeer Eerw. der plechtigheden had verklaard besteeg de Zeer Eerw. Heer Dr A. Römer de kansel om met zijn bekende welbespraaktheid de lof te zingen van Maria en het groot geluk te schilderen van een volk, dat door zijn grote godsvrucht tot de H. Maagd, gelijk ook hier werd betoond, deelachtig werd aan de zegening van haar die door de genade van Christus haar Zoon, de kop van de duivel verpletterd had.

Nadat de Pastoor het Pauselijk gebed voor het Mariale Jaar had voorgebeden en dit door de duizenden aanwezigen zin voor zin was herhaald, werd onder het zingen van het "Magnificat" het beeld bewierookt door de officianten, welke waren de Zeer Eerw. Pastoor Schipper van Barber, de Z.E. Pastoor Meesters van San Willibrordo diaken en de Z.E. Pastoor Paanakker van Westpunt, Subdiaken.

Daarna bad de Pastoor met de gelovigen 5 weesgegroetjen, om Maria's zegening af te smeken over hen die de aanwinst van dit beeld voor de parochie mogelijk gemaakt hadden, over geheel het volk van Soto en de Antillen.

Het Allerheiligste werd door de menigte die zich op de knieën geworpen had onder het roffelen der trommen naar het openlucht-altaar gedragen, waar Tantum Ergo met zegen volgde, wederom onder tromgeroffel en trompetgeschal der Padvinders.

Het laat zich begrijpen, dat de Pastoor na een schoon feest als Soto wellicht nimmer aanschouwd heeft, een hart vol dankbaarheid had, hetgeen hij dan ook luchtte in woorden, waarin alles en allen zijn diepe erkentelijkheid betuigde voor het vele dat zij ter ere van de H. Maagd en ten behoeve van Soto gedaan hadden.

Speciaal richtte hij zich tot de Politie, die zowel voorgaande Zondag met de grandioze auto-pelgrimstocht als thans zo voorbeeldig van hun taak gekweten hadden.

Het slot van deze indrukwekkende plechtigheid werd gevormd door wat wel het indrukwekkendst van alles was: de duizenden aanwezigen trokken in een lange rij langs het beeld, om allen hun persoonlijke eerbetoon aan de H. Maagd te brengen.

Soto heeft zijn bijdrage aan het Mariale Jaar geleverd en eenieder die er getuige van mocht zijn zal hartgrondig beamen: het was een grandioze bijdrage.

J.P.F. viert opgewekt haar 13e verjaardag

Shon Cai Winkel onder de enthousiaste feestvierders

Willemstad. — De Surinaamse vereniging J.P.F. vierde Zaterdag jl. haar dertiende verjaardag. De heer Simoons, voorzitter van JPF, die omstreeks half elf, toen de leden al aan het dansen waren, een toespraak hield, memoreerde in het kort de gebeurtenissen tijdens de eerste jaren van zijn voorzitterschap. Met de vereniging ging het toen niet zo goed; zij had op dat moment een schuld van 14.000 gulden.

Spreker verklaarde, dat de club deze nu weer heeft, maar nu op een gebouw van f 80.000.—. Drie jaar geleden, zo ging spreker voort, was hij bang geweest dat bij het betrekken van het nieuwe gebouw de goede oude geest en gezelligheid, die altijd in het oude clubgebouw geheerst hadden, zouden verdwijnen. Gelukkig is dit niet het geval geweest, integendeel. De moeilijkheden, welke de vereniging in het oude clubgebouw heeft ondervonden, kent men hier gelukkig niet, aldus spreker, die dank bracht aan het adres van de clubcommissie, die de zaal zo fleurig heeft aangekleed.

Het Conjunto Tipico Moderno hervatte het programma en de gezelligheid steeg met de minuut. Aan de ingang hadden de leden een kaart gekregen, waaraan twee bonnetjes voor gratis drinks, hetgeen zeer op prijs werd gesteld. De kaart zelf bevatte de volgende woorden:

J.P.F. is meer dan een vereniging, zij is een begrip, een idee, dat branden blijft in de harten van U en mij en daarom zal zij blijven bestaan zolang nog twee Surinamers op de Antillen wonen.

Deze woorden werden gesproken op 14 Augustus 1946 door de heer Th. Simoons. De kaart gold tevens als lot. Er waren twee prijzen uitgeloofd. De damesprijs werd gewonnen door mej. Myrna de Vries. De heer Frans Netto, (de onvolprezen automonteur) won de herenprijs. De Beschermheer van JPF, de heer Shon Cai Winkel, heeft de club Zaterdagavond geruime tijd met zijn aanwezigheid vereerd, hetgeen hogelijk geapprecieerd werd.

Het liep reeds tegen half twaalf toen Shon Cai het podium beklom en daar een geestdriftige toespraak hield voor de enkele honderden feestvierenden. Shon Cai verklaarde al direct dat het toentertijd een groot genoegen voor hem is geweest de zalen van het nieuwe gebouw voor de Surinamers te openen.

Spreker vervolgde, dat hij zich temidden van de JPF-leden altijd heeft thuis gevoeld. Ja, zelfs voelt hij het verlangen om het prachtige Suriname zelf een bezoek te brengen. Spreker zeide mede te leven met de opmerkelijke Surinaamse eenheid, welke hier heerst en gevoelde zich hier echt op zijn gemak. Met recht is U trots op Uw Suriname", aldus spreker, die na de leden van het bestuur van JPF van harte gefeliciteerd te hebben besloot met de wens uit te spreken dat Suriname een belangrijk deel van ons koninkrijk moge worden.

Shon Cai kreeg een daverend applaus. Wel een bewijs hoezeer de leden hem mogen. Tipico Moderno sleepte de aanwezigen weer in de dans-trance en het feest zou ongetwijfeld tot diep in de nacht zijn doorgegaan, wanneer de (lang verwachte) regen niet als spelbreker was opgetreden. Het is echter een gezellige dansavond geworden.

Installatie Simon Bolivar Groep

Willemstad. — Zaterdag as. wordt de Simon Bolivar groep (Groep VII) plechtig geïnstalleerd. Deze installatie krijgt zijn beslag om 18.45 uur op het terrein van het meisjesclubhuis Villa Maria nabij Plantersrust.

NIET GEREGELD

Willemstad. — In ons statenverslag maakten wij er melding van, dat executoriaal beslag is gelegd op een inventarias van een tot de familie Eman behorende zaak in ijskasten en electrische apparaten voor een bedrag van f. 30.000.— wegens achterstallige lonen en annexen.

Wij vernemen dat deze aangelegenheid niet geregeld is, zodat binnenkort tot de openbare verkoop van bedoelde zaak wordt overgegaan.

Wijziging postsluitingen

Willemstad. — In verband met het later vertrek van de Super-Connie's van de K.L.M. naar Europa is de postsluiting naar Europa des Zaterdags en Maandags gewijzigd van 11 uur tot 14.30 uur. Op het vliegveld kan men post afgeven voor Europa tot 15.30 uur.

Het gaat niet best

Willemstad. — Uit het Surinaamse ochtendblad „De Tijd" lezen wij, dat het trio Los Panchitos, dat naar Nederland vertrok om daar op te treden van plan is terug te keren. De heer Miranda, een der leden van het trio, die door het aflopen van zijn verloftijd gedwongen was naar Suriname terug te keren, is reeds onderweg. De overige leden hebben in Nederland bij de Surinaamse vertegenwoordiger Mr. H. de Vries aangeklopt voor financiele hulp om de thuisreis te kunnen bekostigen.

Beker van J. P. F. voor winnaar voetbalwedstrijd Suriname - Nederland

Willemstad. — Naar de voorzitter van de vereniging J.P.F., de heer Th. Simoons, tijdens de viering van de dertiende verjaardag van genoemde club Zaterdagavond mededeelde, heeft het bestuur van JPF besloten een beker uit te loven voor de winnaar van de eerste voetbalwedstrijd Suriname — Nederlands Bondselftal.

KLM zegt onvriendelijke dingen

Willemstad. — In het blad „De West" lazen wij een artikeltje, waarin bedoeld blad de KLM min of meer op de vingers tikt. Het blad wijst er op, dat de reizigers, die per KLM over de Oceaan vliegen, een interessant boekwerkje ontvangen met wetenswaardigheden over de landen, waarover men vliegt. In dit boekje komt ook een route-beschrijving voor van Suriname naar Curaçao.

Het boekje zegt dan o.a., dat U naar Curaçao vliegt via Paramaribo in het stomend hete Suriname of via Port of Spain, de hoofdstad van het bloemenparadijs Trinidad.

„De West" voegt er aan toe: „Het enige, dat de KLM van ons land weet te vertellen, is dat het „stomend heet" is.

Onder een overigens fraaie photo van ons binnenland staat „Curaçao". Niet bepaald vriendelijk!

BENOEMINGEN

Willemstad. — Z.H. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt heeft aan de Z.E. Pater H. Penninx om gezondheidsredenen eervol ontslag verleend als Pastoor van Savoneta Aruba en in diens plaats benoemd de Z.E. Pater B. Standenmeyer.

Verder heeft Z.H. Excellentie benoemd tot Kapelaan van Playa Bonaire en tevens tot Pastoor van de toekomstige Coromoto-parochie aldaar de Z.E. Pater R. Nooyen;
tot Kapelaan te Oranjestad Aruba de W.E. Pater B. Fick;
tot Kapelaan te San Nicolaas Aruba de W.E. Pater B. Anink;
tot Kapelaan te Santa Rosa Curaçao de W.E. Pater G. Lensen.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de statuten van de NV Arubaanse drukkerij en uitgevers en publiciteitsmaatschappij NV.

Het weer

Max. temp. 30.8 C (87.4 F), min. 25.4 C (77.7 F) en gem. 28.2 C (82.7 F). Max. 20, min. 20 en gem. 16 knopen. Vochtigheid 74%. Neerslag 2.03 mm. Helder 1, licht bewolkt 15 en bewolkt 8 uren.

VAART EN VLUCHT

Zondag: Haven: Vrachtschepen 5 in en 6 uit; tankschepen 7 in en 11 uit; zeilschepen 7 in en 1 uit. Passagiers landend 16, vertrokken geen en doorgaand 3.

Hato: Vliegtuigen 11 in en 10 uit. Passagiers landend 102, vertrokken 105 en doorgaand 50.

Zaterdag: Haven: Vrachtschepen 3 in en 7 uit; tankschepen 14 in en 12 uit zeilschepen 3 in en 4 uit. Passagiers landend geen, vertrokken 9 en doorgaand 58.

Hato: Vliegtuigen 15 in en 16 uit. Passagiers landend 139, vertrokken 130 en doorgaand 118.

Zaterdag: El Zulia nr Cumina, **Del Mar** v. Rio de Janeiro, **Carabobo** nr Coro, **Vianna** v. Cartagena, **Axeldijk** nr Recife.

Zondag: Rita Garcia v. Cristobal nr Las Palmas, **Del Mar** nr New Orleans, **Komer Maru** v. Maracaibo nr Pto Cabello, **Hidalgo** v. Cristobal nr Avonmouth, **Aletes** v. Aruba nr Ciudad Trujillo en **Vianna** nr Fort Palesa.

Arbeids advies commissie benoemd

Willemstad. — Er is een publicatieblad verschenen, waarin een commissie wordt benoemd, die tot taak krijgt in aangelegenheden betreffende de uitvoering en wijziging van de Arbeidsregeling 1952, de Regering van Advies te dienen. Deze commissie is nodig daar bedoelde Arbeidsregeling nog niet in werking is getreden. In deze commissie zijn benoemd:

Tot leden-vertegenwoordigers van de Landsregering de heren: Mr. I.C. Debrot, Afdelingshoofd bij het Departement Sociale en Economische Zaken q.q., tevens voorzitter, J.A.F. Spit, onder-voorzitter, en Mr. J. Eleonora, secretaris.

Tot leden-vertegenwoordigers van ondernemingen de heren: L. A. Lemmens, Charles F. Smith, A.D. Jonckheer en A.S. Statius Muller.

Tot plaatsvervangende leden-vertegenwoordigers van ondernemingen de heren: H. L. de Boer, J. Friel, F. Vreugdenhil en G.P. Arends.

Tot leden-vertegenwoordigers van arbeiders de heren: J.M. Cijntje, Max Croes, H.P. Kwiers en Leonardo Lacle.

Tot plaatsvervangende leden-vertegenwoordigers van arbeiders de heren: H.C. Renardus en Carlos Odor.

Wij presenteren onze lezers nog een foto van het lieve Bernadette-stuk, dat de kleuters van de Bernadette-Fröbelschool vorige week hebben opgevoerd en waarvan wij Vrijdag j.l. een verslag brachten — Dit is de slot-scene, waarin Bernadette zuster is geworden en „alle volkeren der wereld" hulde brengen aan O.L. Vrouw van Lourdes.

JOURNAAL VAN DE MOBIELE BRIGADE

De Mobiele Brigade verleende over het afgelopen weekend 21 assistenties, die echter allen nog al mee vielen. Dit weekend werden twee dobbelgroepjes opgeruimd, een persoon zou met een revolver geschoten hebben op zijn eigen vader notabene doch hij had maar de garage in puin gereden. Ook werden twee brandjes geblusd. Verder zijn 12 personen verbaliseerd, vier bestuurders kregen een waarschuwing, er zijn voorts twee lichte aanrijdingen behandeld.

Zoon wilde Vader doodschieten

Op Oost-Jongbloed verzocht men assistentie daar een zoon zijn vader wilde doodschieten. Het was T.A.W. die hooglopende ruzie met zijn vader had. Met zijn auto reed hij tegen de garage van zijn vader op. Volgens de vader heeft zoonlief met een revolver twee keer op hem geschoten, hier bleek echter niets van waar te zijn. Zoonlief, die onder de invloed van de bekende (dorstopwekkende) drank verkeerde, had de benen genomen, de recherche is van het een en ander in kennis gesteld.

Ruzie met de familie

Op het Margrietplein meldde men een vechtpartij. De M.B. trof maar een van de vechtersbazen ter plaatse aan die nogal luidruchtig was en met zijn huisgenoten wilde vechten. De man is voor veiligheid ingesloten daar hij ook een beetje dronken was.

Twee brandjes geblust.

Een patrouille van de M.B. ontdekte naast een in aanbouw zijnd huis op Jongbloed een klein brandje. Met water, dat men uit een drumm haalde welke naast het huis stond is de brand geblust.

Het tweede brandje ontdekte een andere patrouille langs de zeekant van de Manzanillaweg waar wat vuilnis lag te smeulen.

Dobbelaars op het hazenpad

Men verzocht assistentie voor jongens die naast de Joe Luis Bakkerij aan het dobbelen waren. Toen de politie arriveerde kozen de jongens het hazenpad. De politie ontfermde zich over het achtergelaten geld ten bedrage van..... drie cent. Een andere dobbelpartij was gaande op de Lindbergweg. Hier was de vangst van de politie iets groter. De spelende dobbelaars namen weliswaar de vlucht, maar lieten twee stenen en fls. 1.25 achter. Geen der dobbelaars konden worden gevat.

Achtergebleven

Willemstad. — Het Noorse tankschip „Randsonn" moest Zaterdag met een bemanningslid minder vertrekken. De vermiste is later door de politie aangehouden en logeert nu in een pension. Hij heeft meldingsplicht.

Uitschieters van 27 knopen

Willemstad. — De Meteorologische Dienst op dr Dr Albert Plesman luchthaven registreerde gisteren wind-uitschieters met een snelheid van 27 knopen uit een richting van 90 graden. Dit omstreeks 10.30 uur.

EINDEXAMENS RK AMBACHTSSCHOOL

Willemstad. — Voor de eindexamens van de R.K. Ambachtsschool zijn 71 candidaten geëxamineerd. Afgewezen 18. Geslaagd zijn:

Machine Bankwerken: Joseph Chance, Wilfred Chocolaad, James Dammes, Henry Edwards, Alfred van den Ham, Eric Joens, Oscar de Lannoy, Mathijs Marcussen, Errol Meriën, Reindt Overdijkink, Rodolfo Regina, Hendrik Voorwinde en Peter van Zenneveld.

Automontage: José de Andrade, Crecencio Brigitha, Minguel Damiana, Jaihe Ercicio, Aquiles Hermanus, Victor Ignatia, Pedro Jansen, Eulogio Leocadia, Harry Linzel, Edwin Martina, Bernardo Pieternella, Angelio Schorea, Philip Sluis en Felix Stroop.

Electrotechniek: Corsino Almerto, Elogio Allee, Ademar Chatlein, Hubert Hanst, Claudio Mardenborough, Victor Monsanto, Adolph Oehlers, Edward Pledgeman, James Roberts, Andres Salesia, José Sambo, Ruben Specht, Freerk Wortman en Johan Nijdam.

Timmeren: Pedro Adamus, Romoldo Balentien, Norberto Doran, Laureano Felipa, Veronico Job, Aquiles Josephina, Gilbert Lai, Lorenzo Lichtenberg, Andres Lucacius, Julian Martina, Melvin Peternella en Francisco Rosario.

Curacaose meisjes vragen beurs aan

Willemstad. — Twee meisjes, die slaagden voor het eindexamen van de school Maria Immaculata, Griselda Isenia en Leonila Bernadina, hebben in Nederland een beurs aangevraagd, teneinde in de gelegenheid gesteld te kunnen worden, aldaar een opleiding voor sociale werkster te gaan genieten.

NVV zegt samenwerking op met KAB en CNV

Utrecht. — Zaterdag is in een hoofdbesturenvergadering van het N.V.V., welke in Utrecht is gehouden, een verklaring aangenomen naar aanleiding van het Mandement der Nederlandse Bisschoppen. De verklaring besluit met vast te stellen, dat tengevolge van het feit, dat de K.A.B. haar warme instemming met het Mandement heeft betuigd en het C.N.V. bij monde van zijn voorzitter het N.V.V. op niet te aanvaarden wijze heeft gedisqualificeerd, de grondslag van de gereglementeerde samenwerking is vervallen.

Derhalve zien het N.V.V. en de aangesloten organisaties zich genoodzaakt de samenwerking in de Raad van Vakcentralen en de Bedrijfsunies te beëindigen.

Amerikaanse hulp voor Thailand verhoogd

Ook Laos en Cambodja in Z.O.-Aziëpact?

New York. — De V.S. zullen onmiddellijk de militaire hulp aan Thailand verhogen, opdat dit land zijn strijdkrachten kan verdubbelen. Amerika schijnt ook plannen te hebben Cambodja en zo mogelijk ook Laos te versterken, nu Vietnam verdeeld dreigt te worden en de Noordelijke helft van dit land aan de communisten prijsgegeven schijnt te zullen worden.

Er worden onmiddellijk straaljagers en tanks naar Thailand verscheept en de Amerikanen zullen de modernisering van het Thailandse leger en de opleiding van officieren en onderofficieren ter hand nemen. Thailand heeft toegestemd lid te worden van het door minister Dulles voorgestelde veiligheidspact voor Zuid-Oost-Azië. De Amerikaanse diplomaten zijn tot de conclusie gekomen, dat het verlies van Vietnam voor een dergelijk verdedigingspact niet noodzakelijk ook het verlies van de beide andere Indochinese staten, Laos en Cambodja, betekent. Cambodja heeft het communistische voorstel om Laos en Cambodja te neutraliseren van de hand gewezen en behoudt zich het recht voor buitenlandse hulp in te roepen als zijn veiligheid bedreigt wordt. Amerkia zou bereid zijn deze staten van wapens en instructeurs te voorzien om het hoofd te kunnen bieden aan de communistische expansie. Men blijft in Amerika van mening, dat — ook al wordt voor Vietnam een bestand bereikt — de communisten hun doel handhaven heel Zuid-Oost-Azië te onderwerpen.

De wereld rond

Achttien bemanningsleden van het Poolse tankschip „Praca", dat in October jl. door de Chinese nationalisten in beslag werd genomen, zijn uit Taipeh naar Polen teruggekeerd. Zij waren 9 maanden vastgehouden. De overige 12 bemanningsleden hebben asyl aangevraagd en gekregen en zijn op Formosa achtergebleven.

Washington. — De Amerikaanse minister voor de luchtmacht Talbott heeft bekend gemaakt, dat de Amerikaanse luchtmacht in Europa waarschijnlijk het volgend jaar de beschikking zal krijgen over lange-afstand-straalbommenwerpers van het type B-52.

's-Gravenhage. — In Den Haag zijn bijeenkomsten gehouden op het departement van buitenlandse zaken van een aantal Nederlandse ambassadeurs en gezanten, die momenteel in Nederland vertoeven. De besprekingen hadden het karakter van intern overleg en waren van algemeen oriënterende strekking.

Washington. — De Amerikaanse senaat heeft gisteren een wet op handelsverdragen op wederkerigheidsbasis met een jaar goedgekeurd nadat voorstel tot verlenging met drie jaar verworpen had. Het Huis van Afgevaardigden had de verlenging met een

Londen. — Het werk op de bananenplantages van de United Fruit Company in Honduras is weer hervat. De 23.000 arbeiders aan deze plantages verbonden hadden gedurende 63 dagen gestaakt.

Keulen. — De rechtbank te Keulen heeft drie voormalige Gestapo-leden veroordeeld tot dwangarbeid van 1 tot 3 jaar wegens hun aandeel in het deporteren van de 12.000 Joden, die in Keulen woonden tussen 1941 en 1943. Slechts 300 van hen hebben de gaskamers en concentratiekampen overleefd.

ARGENTIJN GONZALES WINT IN ENGELAND

Silverstone. — De automobielwedstrijd om de Grote Prijs van Engeland over 423.810 kilometer is gewonnen door de Argentijn Gonzales in 2 uur, 56 min. 14 sec.

Hij bereikte met zijn Ferrariwagen een gemiddelde uursnelheid van 114.311 kilometer.

Tweede werd de Engelsman Hawthorn, eveneens met Ferrari en als derde en vierde kwamen aan de Argentijnen Marimon en Fangio resp. met Maserati en Mercedes.

CHURCHILL: „...de Russische massa snakt naar de goede dingen des levens"

OPROEPING.

De Directeur van het Departement Sociale en Economische Zaken roept sollicitanten op voor pons- en codeerwerkzaamheden bij de afdeling Statistiek. Gegadigden moeten in het bezit zijn van een Mulo diploma. Leeftijd niet boven 25 jaar.

Aanstelling zal plaats vinden in de rang van Statistiek ambtenaar 3e klasse.

Schriftelijke sollicíaties aan de Directeur van voornoemd Departement vóór 26 Juli.

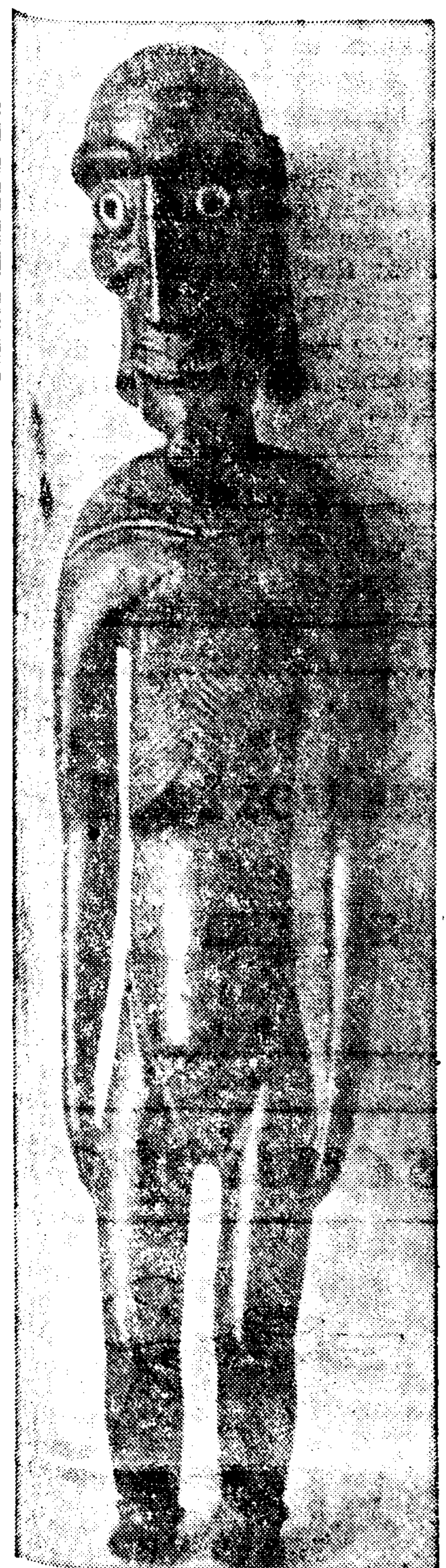
Persoonlijke aanmelding uitsluitend na oproep.

De Directeur voornoemd,
Drs. J. H. VAN BOVEN.

Ethnologische speculaties

De herkomst van de Pacific-volkeren blijft een raadsel

Polynesiërs en Melanesiërs moeten in decennia een sprong van eeuwen maken

Voorouderfiguur van het Paaseiland.

(Van een bijzondere medewerker)

De Stille Oceaan heeft een grotere oppervlakte dan al het land van onze aarde tezamen. Deze geweldige zee gaat dieper in de aardkorst dan welke andere ook. Er zijn sterrenkundigen, die de Stille Oceaan als een diepe wond beschouwen, waaruit, in de vroegste geschiedenis der aarde, dat wat nu de maan is, zich zou hebben losgemaakt. Maar men behoeft geen milliarden jaren terug te gaan om in de Stille Oceaan op raadsels te stuiten. Nòg steeds is men het niet eens over de merkwaardige reuzenbeelden en zuilen, die op het destijds verlaten Paaseiland werden aangetroffen. De bekende expeditie van de Noorse onderzoeker Thor Heyerdahl heeft de aandacht gevestigd op het mogelijk verleden van het eilandenrijk der Tiki's. Vorig jaar kon men zich op de Kon-Tiki-tentoonstelling in het Museum van het Koninklijk Instituut voor de Tropen door directe aanschouwing van allerlei voorwerpen van de Stille Zuidzee-eilanden een getrouwer beeld van die wereld vormen en men kreeg een leerzame inleiding tot het probleem van de bevolking der Zuidzee-eilanden.

De enorme afstanden tussen eilanden en eilandengroepen konden zelfs door het aangeboren zeemanschap en de behendigheid in de scheepsbouw, die de Polynesiërs en Melanesiërs kenmerkten, niet geheel overbrugd worden. Vandaar, dat het culturele en sociale leven op deze eilanden, voordat de Europese techniek haar intrede deed, een grote verscheidenheid vertoonde. En waar kwam de bevolking vandaan? Men treft mensengroepen aan in delen van Melanesië (in het Zuid-Westen van de Stille Oceaan), wier gelaatstrekken een uitgesproken Semietisch karakter vertonen. Sommige theorieën stellen, dat dit het gevolg zou zijn van wereldomvattende reizen, door Egyptenaren gemaakt via de Stille Oceaan tot aan de kusten van Zuid-Amerika. Heyerdahl heeft daarentegen juist willen aantonen, dat de vroege bewoners van Peru — maar dan in een veel dichter verleden — op houten vlotten deze watervlakte uit het Oosten zijn overgestoken en de Zuidzee-eilanden hebben gekoloniseerd.

Op de tentoonstelling in Amsterdam zag men de Tiki, d.w.z. de voorouderbeelden, waarvan de naam thans zulk een bekendheid heeft verworven, naast talloze gebruiksvoorwerpen. Overeenkomsten werden aangetoond tussen de gebruiksvoorwerpen in streken, die vaak door diepe zeeën en duizenden kilometers van elkaar gescheiden waren. Het is bijvoorbeeld uiterst merkwaardig, dat de dubbelrijïge neusfluit èn in Peru èn in Melanesië voorkomt. Ook de poncho, een grote rechthoekige lap in zachte kleuren — grijs, bruin of geelgoud — met een gat in het midden, waardoor men het hoofd steekt, is zowel op de eilanden van de Stille Zuidzee als in Zuid- en Midden-Amerika bekend. Hetzelfde geldt voor het gebruik van geklopte boombast-kleding.

De Amerikaanse zoete aardappel is ook in Polynesië een geliefd volksvoedsel. De typische rieten draadkruisen, die voor ceremoniële doeleinden gebruikt worden, vindt men echter niet alleen in Zuid-Amerika en in Polynesië, maar ook in Tibet. Wat er ook waar moge zijn van een eventuele invasie op de Zuidzee-eilanden uit het Oosten, d.w.z. uit Zuid-Amerika, hiermede is toch zeker niet alles gezegd over de mysterieuze voorgeschiedenis van dit deel van de wereld.

Dit wordt duidelijk wanneer men kennis maakt met bepaalde technieken van het bereiden en bewerken van katoen en met verschillende uitingen van volkskunst, die o.a. wijzen op een onmiskenbare verwantschap met de Oud-Chinese cultuur van 2000 jaar v. Chr. en met overeenkomsten, die weer naar een andere richting wijzen, zoals naar Indonesië, vooral bij de Batakkers en Dajaks.

Avonturiers

Om het beeld nog ingewikkelder te maken brengen wij even in herinnering, dat de donkere Melanesiërs verwant zijn aan de Afrikaanse Negriden. De blanke Polynesiërs zijn latere bewoners van het eilandenrijk.

De moderne geschiedenis is als een wervelstorm over deze eilanden en hun bewoners gegaan. Reeds eeuwen voordat de moderne Amerikaanse en Japanse oorlogsmachines op deze eilanden tegen elkaar zouden botsen en atoombommen op Bikini zouden ontploffen, braken de vuurwapens, de alcohol, de ziekten en de hebzucht der avonturiers als een ramp over deze idyllische eilanden los. De inheemse bevolking smolt weg.

Zo telden de Marquesas-eilanden in 1773 nog 100.000 inwoners, terwijl er in 1924 nog maar 1200 inheemsen waren. Voor de arbeid in de mijnen en op plantages werden in groten getale Chinezen en Indiërs aangevoerd. Op het fosfateneiland Nauru evenaart thans het aantal Chinezen de grootte van de Inheemse bevolking. Op het grote eiland Fiji vormen de Indiërs nu de grootste groep van de bevolking. Waren zij eerst werkzaam als arbeiders op de suikerplantages, nu zijn hun nazaten meest suikerboeren geworden en kan men hen ook in allerlei andere functies aantreffen.

Voor het Westerse tijdperk kenmerkte zich de huishouding van deze eilandenvolkeren door een uiterst primitieve techniek, waarop echter vaak een ingewikkelde en vrij hoogstaande cultuur was opgebouwd.

Metalen voorwerpen waren onbekend. De Polynesiërs beschikten slechts over stenen werktuigen, zoals fraaie groene nephrietbijlen, die men in het Tropeninstituut te Amsterdam kan bewonderen. Zij waren onbekend met verschillende technieken, die elders in de wereld reeds in vóórhistorische tijden werden aangetroffen, zoals het pottenbakken.

Kunstige techniek

Te bewonderenswaardiger is dan ook hun kunstige scheepsbouwtechniek en zulke monumenten als de Ha'amongapoort op Tongatapu, waarvan de zichtbare delen ongeveer 40 ton wegen (die van verre daar naar toe moesten worden gesleept) en het prachtige kunstig aangelegde Rewa-kanaal op de Fiji-eilanden, drie-en-een-halve kilometer lang en achttien meter breed. Dit kanaal werd eeuwen geleden door de Fidji-bewoners aangelegd slechts met staken om de grond los te woelen, handen om de aarde uit te graven en manden om dit verder weg te brengen!

De primitieve maatschappijvorm van de eilanden-bewoners, hoe vreemd en afstotend ook enkele gebruiken ons toeschijnen, was evenwel dikwijls uitermate doordacht om in de behoeften van de volkeren in deze streken te voorzien en hun welzijn te bevorderen.

Vooral op de eilanden, waar zich Westerse mijnbouw- of plantage-ondernemingen hebben gevestigd, is deze primitieve maatschappijvorm in grote mate ontbonden. Geld heeft de inheemse betaalmiddelen, zoals schelpen, haar, tanden, halskettingen, doorboorde stenen, op vele eilanden verdrongen.

De gebeurtenissen van de Tweede Wereldoorlog met de groots-aangelegde Amerikaanse bases op verschillende eilanden gaven 'n nieuwe krachtige stoot in deze richting. Ook de ruilhandel met de Europeanen (waarbij dikwijls geweld te pas kwam) maakt meer en meer plaats voor een normale handel met gebruik van geld.

Een belangrijk product van de Zuidzee-eilanden is de cocosnoot. Andere landbouw-exportproducten zijn suiker, bananen, ananas, katoen, koffie en zuidvruchten.

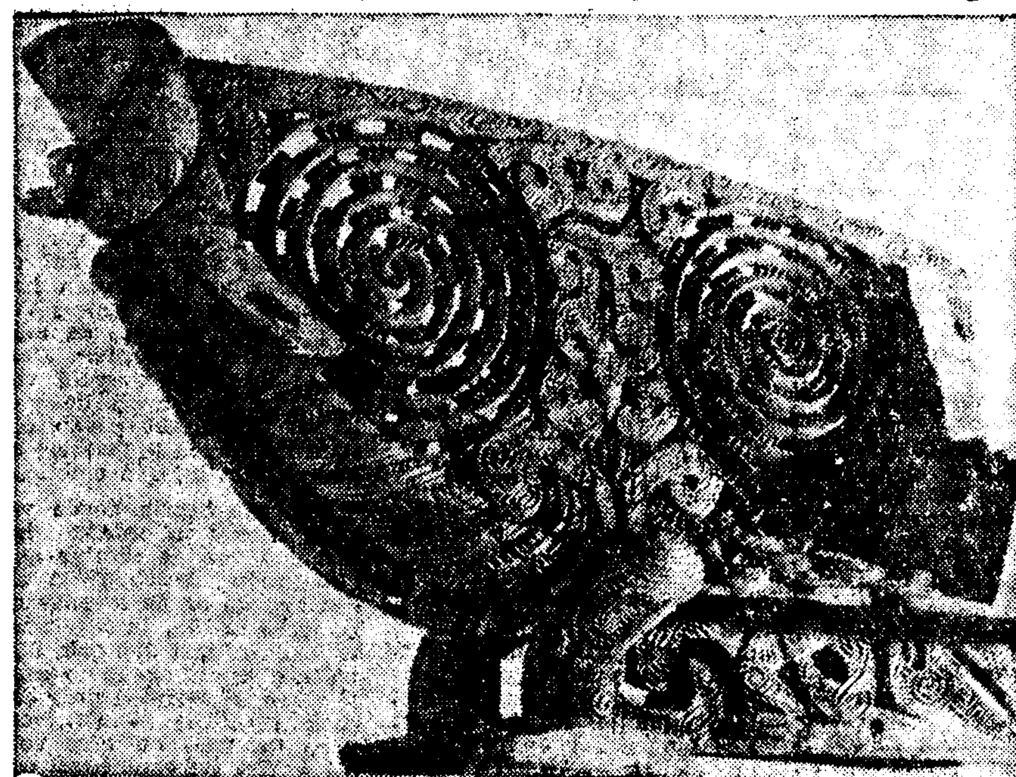
Voor de eigen voeding worden eetbaar knolgewas (taro en yams), zoete aardappelen en vruchten gekweekt. Uiteraard wordt er veel vis gegeten. Op Zondagen worden veelal varkens, kippen en honden gebraden.

Tengevolge van hun nederlaag in de Eerste Wereldoorlog verloren de Duitsers hun koloniën in de Pacific en de Japanners moesten na de Tweede Wereldoorlog het veld ruimen.

De beherende mogendheden van thans hebben een open oog voor de delfstoffen die door de industrie van hun landen zeer goed kunnen worden gebruikt.

De buitenlandse handel van deze streken draagt vaak een nogal gesloten karakter, doordat het leeuwendeel van de in- en uitvoer door de beherende mogendheden verzorgd wordt.

De Stille Zuidzee is niet meer, zoals zij dit lang in de geschiedenis van de mensheid was, een vergeten hoek. De koraaleilanden en verzonken gebergten zijn in het vaarwater der moderne economie en strategie geraakt. De Polynesische en Melanesische bevolking maakt in luttele tientallen jaren een sprong van eeuwen ontwikkeling.

Voorsteven van een oorlogskano der Maori op Nieuw-Zeeland.

De oprichting van de W.I. Compagnie

Willem Usselinx was de grote man, die de oprichting van een West-Indische Compagnie heeft doorgedreven. Hij was een Zuid-Nederlands koopman, geboortig van Antwerpen (1567); het jaar van zijn dood staat niet vast, in elk geval na 1647. Hij was vurig calvinist en haatte het Spaanse regime.

Zijn bedoeling was om in Spaans Amerika Protestantse volksplantingen te vestigen, die ruilhandel moesten drijven met de inlanders. Zo deende bestreed men Spanje in de nieuwe wereld op economisch en godsdienstig terrein.

Wel dertig jaar lang heeft hij propaganda gevoerd voor zijn W.I.C. Het was namelijk voor vele Nederlanders helemaal niet zo vanzelfsprekend, dat hierin een grote economische vooruitgang lag. Ook de politiek sprak een woordje mee. De tachtigjarige oorlog was gaande (1568—1648). De partij, die voordeel zag in het voortzetten van de oorlog, was vóór een W.I.C., maar de partij die werkte voor de vrede, zoals onze Raadspensionaris Johan van Oldenbarnevelt, was er sterk tegen.

De val van Oldenbarnevelt en zijn executie in 1619 bracht de oorlogspartij in het zadel en nu werd de toestand gunstig voor het uitvoeren van Usselinx's plannen.

Nog geen twee volle maanden na afloop van het Twaalfjarig Bestand (1609—1621), werd door de Staten Generaal op 3 Juni 1621 octrooi verleend aan de West-Indische Compagnie, waarin enkele reeds bestaande Compagnieën werden opgenomen.

Het octrooigebied omvatte bijna de hele wereld, voor zover deze niet reeds viel onder het gebied van de O.I.C. en de Noorse Compagnieën. In de practijk kwam het echter neer op de Goudkust van Afrika, Brazilië, West-Indië en Nieuw Nederland (New York).

De Compagnie kon op eigen kosten krijgsvolk werven; in tijden van oorlog zou de Staat de Compagnie te hulp komen met schepen.

Het bestuurscollege van de Compagnie bestond uit negentien heren en werd daarom vaak aangeduid als de „Heren XIX".

Er bestond in theorie overheidstoezicht maar in de practijk viel dit nogal mee.

„De Staat zag in de West-Indische Compagnie vooral een organisatie, welke voor eigen rekening en risico de taak der oorlogsvoering op zich nam, althans die der krijgsbedrijven over zee, waardoor men in Europa de handen meer vrij zou krijgen". (Menkman, Geschiedenis v.d. W.I. Compagnie, 1947, blz. 46.)

M. D. Latour O.P.

Ter gelegenheid van de verjaardag van Prins Bernhard bracht de cadettendrumband „Prins Bernhard" van de Militaire Academie de jarige Prins een ochtendconcert. Ook H.M. Koningin Juliana liet van Haar belangstelling blijken.

Don Juan of Juanito - wie wordt (misschien?) - koning van Spanje?

Politiek spel rond de Spaanse kroonpretendent en zijn oudste zoon

Berichten, dat generaal Franco, de Spaanse regeringschef, een speciaal programma zou hebben opgesteld voor de opleiding van prins Juan Carlos, de oudste zoon van de Spaanse kroonpretendent, en dat hij hem over enige jaren in de regeringszaken zou willen betrekken, vestigen weer eens de aandacht op het probleem der Spaanse troonopvolging. In nevenstaande bijdrage vertelt een medewerker enige bijzonderheden over de strijd om de Spaanse troon en over de leden van de — niet regerende — Spaanse koninklijke familie.

Het gezin van Don Juan Carlos, de Spaanse troonpretendent. Zittend links: Don Alfonso, de jongste zoon, en prinses Maria Mercedes, de echtgenote van Don Juan Carlos. Bij de haard, staande, Pilar, de oudste dochter. Zittend op de voorgrond de oudste zoon en erfprins, Juanito (Juan Carlos). Rechts de troonpretendent met zijn dochter Margarita.

(Van een medewerker)

Van alle Spaans-sprekende landen is Spanje het enige, dat, naar de letter van de wet, geen republiek, maar een koninkrijk is, zij het ook een koninkrijk zonder troon, zonder hof en zonder koning. De laatste monarch, die het land daadwerkelijk geregeerd heeft, zij het ook gedurende lange perioden met hulp van een dictator, was koning Alfonso XIII uit het oude, maar zwaar beproefde geslacht der Spaanse Bourbons; een kleine, elegante man met een zwart snorretje en een wat melancholiek gelaat. Men heeft hem vaak vergeleken met Nicolaas II, de in 1918 door de revolutionnairen vermoorde laatste Russische tsaar. Evenals deze regeerde de elegante Alfonso over een land, dat langzaam, maar onafwendbaar scheen af te glijden naar anarchie en schrikbewind. Op beiden werden herhaaldelijk aanslagen gepleegd. En zowel in de familie van de ongelukkige tsaar als in het geslacht der Spaanse Bourbons kwam een verschrikkelijke en zeldzame erfelijke ziekte voor: de hemophilie of bloederziekte, die zich dáárdoor kenmerkt, dat het bloed van de patiënt niet stolt, zodat hij bij de geringste verwonding gevaar loopt dood te bloeden.

„Rijden Beatrix en Irene nog paard?"

Don Alfonso en Don Gonzalez, de oudste en de jongste zoon van Alfonso leden beiden aan deze ziekte en kwamen dan ook na betrekkelijk onschuldige ongelukken door verbloeding om het leven. Een andere zoon, Don Jaime, werd doofstom geboren.

Slechts één zoon van Alfonso heeft de tere gezondheid der Spaanse Bourbons niet geërfd. Don Juan Carlos, een reus van gestalte, met de athletische aanleg (en het politieke instinct) van de familie van zijn moeder, die tot het illustere geslacht der Mountbattens behoort. Deze Don Juan Carlos is de officiële pretendent naar de Spaanse troon en de vader van de door Franco uitverkoren candidaat voor het koningschap, Juanito, die momenteel in Spanje wordt opgevoed.

Alfonso XIII beëindigde zijn regering in 1931. In April van dat jaar kwam het tot samenscholingen voor het koninklijke paleis in Madrid. Kort tevoren gehouden verkiezingen voor de gemeenteraden hadden een republikeinse meerderheid opgeleverd en nu dromde voor het paleis de menigte tezamen en riep „Muera el Rey, muera la Reina - de dood aan de koning, de dood aan de koningin!" Koning Alfonso bedacht zich niet lang. Hij boog voor de volkswil, deed afstand van de regering en vluchtte met zijn echtgenote en kinderen naar het buitenland. In Spanje werd de republiek uitgeroepen en de kans, dat in Spanje nog eens de monarchie terug zou keren leek uiterst gering...

Dodelijke ongelukken.

Voor de in ballingschap levende Spaane koninklijke familie braken trieste tijden aan. In 1934 stierf Don Gonzalez aan de verwondingen, die hij bij een auto-ongeval in de Alpen had opgelopen en in 1939 eveneens na een auto-ongeluk de troonopvolger Don Alfonso, die een jaar tevoren in het huwelijk was getreden met een knappe, maar niet-adellijke Cubaanse en die deswege zijn aanspraken op de Spaanse troon had moeten opgeven.

Ook de doofstomme Don Jaime had zich, bij deze gelegenheid, teruggetrokken als candidaat voor de troonopvolging, zodat toen Alfonso XIII in 1941 de moede ogen voor goed sloot, zijn derde zoon, de herculische sportsman Don Juan Carlos, de officiële troonpretendent der Spaanse Bourbons werd. Door een serie van tragische gebeurtenissen was aan het hoofd van het — verbannen — Spaanse koningshuis een man komen te staan, die alle eigenschappen schijnt te hebben om, als de kans hem ooit gegeven zou worden, een goed en zeer populair vorst te worden.

Don Juan Carlos, die thans 42 jaar oud is, ontving zijn opleiding bij de Spaanse marine. Evenals Philip Mountbatten, echtgenoot van koningin Elizabeth van Engeland, diende hij verscheidene jaren als officier op de Engelse vloot. De uitschakeling van zijn broers voor de troonopvolging maakte een einde aan deze carrière.

Typisch voor deze strijdbare Bourbon, wiens moeder een kleindochter is van koningin Victoria van Engeland, is, dat hij zich tijdens de Spaanse burgeroorlog als officier meldde bij het leger van Franco. De Spaanse generalissimus zond hem echter onmiddellijk weer over de grens: zijn leven was te kostbaar, zo heette het in een schrijven van Franco aan de huidige troonpretendent, om op het slagveld in gevaar te worden gebracht!

Estoril, oord der ballingen.

Na de dood van zijn vader woonden Don Juan Carlos en zijn gezin — hij is getrouwd met een prinses uit het huis Bourbon-Sicilië en heeft 4 kinderen — aanvankelijk in Spanje. Hij volgde hier een zeer voorzichtige politiek en hield zich verre van de As-mogendheden. Na de oorlog vestigde de Spaanse troonpretendent zich in Portugal, waar hij in de elegante badplaats Estoril, de verblijfplaats van tal van verbannen vorsten, een witte villa met uitzicht op de Atlantische Oceaan en de monding van de Taag bewoont.

Enige jaren geleden bezocht hem hier een Nederlands verslaggever, die sterk onder de indruk kwam van de prettige en intelligente persoonlijkheid van de troonpretendent. Ook viel de persman, die al verschillende in ballingschap levende telgen van vorstelijke families had gesproken, de eenvoudige en ongedwongen sfeer op, die in het gezin van de Spaanse troonpretendent heerste.

Het was vacantie en alle kinderen waren thuis. De oudste zoon, die eveneens Juan Carlos heet, maar Juanito wordt genoemd, vroeg de Nederlandse gast vol belangstelling, of de prinsessen Beatrix en Irene nog zoveel paard reden. Hun faam was tot Portugal doorgedrongen..

Op het ogenblik, dat de Nederlandse verslaggever zich met Don Juan en diens oudste zoon onderhield, had de grote verandering, die na de oorlog in de positie van de Spaanse troonpretendent kwam, reeds plaats gehad. In 1947 namelijk had Franco, de Spaanse regeringschef, een einde gemaakt aan de na de burgeroorlog ontstane discussie over de staatsvorm van Spanje, door in een „wet op de erfopvolging" nadrukkelijk te verklaren, dat Spanje een koninkrijk was. Het tijdstip echter, waarop het koninkrijk officieel zal worden uitgeroepen en de „voorlopige" regering van Franco plaats zal maken voor een monarchaal bewind, zal door de Spaanse regeringschef nog nader worden aangewezen....

Andere redenen.

Franco zelf heeft verklaard, dat hij het koningschap eerst in wil voeren, als de gevolgen van de burgeroorlog volledig overwonnen zijn en Spanje „rijp" is voor een monarchaal bewind. In het buitenland echter ziet men voor Franco's houding nog andere redenen.

De thans 61-jarige regeringschef zou te zijner tijd wel terzijde willen treden voor een koning uit het huis Bourbon, maar slechts voor één, die hij zelf heeft opgeleid en gevormd en van wie hij de hoop kan koesteren, dat hij zijn — Franco's — regeringspolitiek zal voortzetten.

Vandaar, dat de oudste zoon van de troonpretendent, prins Juanito, sinds enige jaren in Spanje school gaat en dat Franco thans een heel programma voor zijn verdere opleiding heeft ontvouwen.

In hoeverre de herculische Don Juan Carlos in zijn villa te Estoril deze plannen steunt, en of hij te zijner tijd afstand zal willen doen van zijn rechten ten gunste van Juanito, weet niemand. Sommigen menen, dat Franco en Don Juan Carlos op dit punt een geheim accoord hebben getroffen. Vele aanhangers van de monarchistische partij in Spanje bestrijden dit echter heftig en ook uit in buitenlandse bladen gepubliceerde uitspraken van de troonpretendent maken velen op, dat hij met Mountbattense energie vasthoudt aan zijn rechten.

Zo blijft het voorlopig een open vraag, wie, als te zijner tijd in Spanje het koningschap in feite zou worden hersteld — stel, dat dit zou gebeuren — de opvolger van de droefgeestige en zo beproefde Alfonso XIII zal worden: Don Juan Carlos of Juanito.

Don Juan Carlos, de Spaanse troonpretendent, en zijn oudste zoon Juanito, met de honden van de erfprins voor de witte villa met uitzicht op de Atlantische Oceaan, die Don Juan Carlos in Estoril (Portugal) bewoont.

Zeven weken in de Sovjet-Unie XI

Ook de Islam moet buigen voor de anti-godsdienstige propaganda

IN MOSKOU ZIJN NOG ZESTIG KERKEN OPEN

In Centraal-Azië is de aanblik der kerken nog aangrijpender. Men had mij verteld, dat de Islam beter weerstaan had aan de anti-religieuze propaganda. In de Moskee te Boekhara trof ik echter op het gebedsuur enkele oude mensen, mensen van zeventig, tachtig jaar. Ik zie nog die oude man met zijn lange, witte baard, die met behulp van zijn krukken moeizaam de trappen opklom en door een minder bejaarde grijsaard uitgenodigd werd plaats te nemen op zijn gebedsmatje. Er was maar één jonge man in de Moskee. Hij was 55 jaar oud.

Mijn indruk is niet juist. Ik blijf volhouden, dat ik op dit punt minder optimistisch ben dan menig ander, die uit Rusland is teruggekeerd en menig objectief waarnemer, die ik in Moskou heb ontmoet. Ik zou hiermee ondanks alles niet willen eindigen, want er zijn feiten, die geloofwaardige waarnemers me hebben verteld en die ik in dit verband nog wil opsommen.

Overal mensen behalve in de kerken

Bij de volkstelling van 6 Januari 1937 — twintig jaar dus na de Octoberrevolutie — zou tachtig percent van de Sovjetburgers hebben opgegeven dat zij in God geloven. Een hoogwaardigheidsbekleder van de orthodoxe kerk heeft me verteld, dat op iedere tien kinderen er acht worden gedoopt. Deze verklaring komt dus overeen met de resultaten van de volkstelling. Maar die hoogwaardigheidsbekleder was niet in staat — waarschijnlijk had hij daarvoor geen machtiging ontvangen — om mij te vertellen hoeveel jongelui tegenwoordig het seminarie van Zagorsk bezoeken, noch van welke betekenis de geestelijkheid in Rusland is. Hij kon me ook niet vertellen hoeveel kerken er tegenwoordig nog open waren in Moskou. Volgens andere mededelingen zijn er in de Russische hoofdstad zestig kerken „in dienst," om een uitdrukking uit het Sovjet-jargon te gebruiken. Dat is wel erg weinig voor een stad van zes millioen inwoners. Dat is heel weinig als men denkt aan de duizend kerken die Moskou in 1914 telde. (Veertig maal veertig, zoals het spreekwoord zegt). In Juli 1927 waren er maar twintig meer. Dat was toen metropoliet Serge de de facto-erkenning ontving van de patriarchale kerk.

Tal van Westerse waarnemers in Moskou hebben me verteld, dat zij jonge mensen in de kerk hebben gezien, maar toen ik verder vroeg bleek al gauw dat ze slechts zelden een bezoek brachten aan de orthodoxe kerken. Soms alleen maar met Pasen en Kerstmis. Maar gaan er bij ons op zulke hoogtijdagen ook niet veel ongelovigen naar de kerk?

„Doodskramp der religie"

Toch heb ik twee opmerkingen gehoord die wellicht van waarde zijn. Men wierp mij tegen dat ook bij ons de katholieke kerken door de week niet zo druk worden bezocht. Welk percentage van het totaal der gelovigen woont zelfs de Zondagsmis bij? Men heeft het verschrikkelijke lage cijfer van 10% genoemd. Men heeft me ook verteld, dat de kerken wel met oude mensen gevuld moesten zijn, omdat de jongeren allemaal naar hun werk waren en dat ze, als ze klaar waren, natuurlijk zich eerst wilden wassen en verfrissen.

Ik erken graag dat er iets zit in deze opmerkingen. Wat me echter opvalt is, dat er overal in Rusland veel mensen samen zijn: op straat, in de winkels, in de bioscopen, de schouwburgen en bibliotheken. De levensomstandigheden zijn niet van die aard, dat men graag thuiskomt na het werk. Een kamer vol bedden, kasten, kachels, een vertrek waar voortdurend vijf of zes personen samen zijn. De enige plaats waar die mensen echter nooit heen gaan zijn de kerken. En ik begrijp dat des te minder omdat de godsdienstige plechtigheden van de Russisch orthodoxe kerk, zelfs voor ongelovigen, een prachtig schouwspel moeten vormen, waar de schoonheid der gezangen de menigte der gelovigen bevrijdt van de angstsfeer die hen beklemt.

Tijdens mijn eerste bezoek aan een kerk in Moskou, het Novodivichi-klooster, zei mijn reisgezel, een niet-gelovige, tegen mij: „Hier maak je de doodskramp der religie mee." Ik heb hem niet geloofd en ik geloof hem nog niet, maar ik moet me wel afvragen wie er morgen ter kerke zullen gaan, als al die oude mensen die er nu nog komen, er niet meer zullen zijn. Tot deze groep hoort immers de babouchka, het grootje. Zij alleen bezoekt nog de kerk en zij alleen krijgt nog van het hoofd van het gezin gedaan, dat de kinderen gedoopt worden. Wat zal er morgen gebeuren, als zij er niet meer is?

RAYMOND SCHEYVEN

DIRIGEREN is het tegendeel van show

(Van onze Amsterdamse correspondent)

Het meest verbreide en het populairste misverstand omtrent de taak van een dirigent is dit, dat hij slechts geroepen is, om op gezette tijden onberispelijk-gerokt op een concert te verschijnen teneinde fraaie gebaren te maken naar aanleiding van de klanken, die door het orkest worden voortgebracht. Er zijn dirigenten, die (soms overigens terecht) bewonderd worden om hun wel-gelokt hoofd, of om hun markante gestalte en dan in het bijzonder door dames, die in de gulheid van heur harten royaal bereid zijn, om 's mans muzikale kwaliteiten buiten beschouwing te laten.

Feit is echter, dat het voor de leek in het algemeen inderdaad niet wel mogelijk is het beroep van dirigent op zijn juiste waarde te schatten; eenvoudig omdat hij meestal de dirigent nimmer bezig ziet wanneer hij op zijn

Dwars over de vleugel heen ziet de cursist een prachtig groot symphonie-orkest voor zich opgesteld....

MAESTRO'S IN DE DOP ZIJN ZEER „MEELEVENDE" MENSEN

best is en wanneer hij zijn vak in alle volledigheid beoefent; dat wil zeggen: wanneer hij op de repetitie in zijn colbert of zelfs in zijn hemdsmouwen voor het orkest staat en iedere passage, om niet te zeggen iedere noot, van het werk, dat ingestudeerd wordt, „onder handen" neemt.

Wij moesten denken aan de merkwaardige opvatting van het dirigentschap als een soort „show"-beroep, toen wij dezer dagen getuige mochten zijn van enkele lessen, zoals zij in het kader van de door de „Stichting Nederlandsche Radio Unie" georganiseerde dirigentencursus werden gegeven.

Een dertiental jongelui van verschillende nationaliteit waren in een van de studio's in Hilversum bij elkaar gekomen, om van Willem van Otterloo „het vak" te leren. Wellicht stelt u zich nu voor, zoals wij dat hebben gedaan, dat er een orkest aanwezig was, waarop de adspirant-dirigenten zich konden uitleven. Dat bleek echter niet het geval. Tot onze verrassing, mogen wij wel zeggen, waren de cursisten geroepen een vleugel te dirigeren; preciezer gezegd, twee vierhandig op de vleugel spelende pianisten. Maar, zo vertelde men ons, het ging in deze les alleen om de „slagtechniek".

Een voor een, zoals zij door Van Otterloo werden aangewezen, betraden de jongelui een soort podium, hieven de dirigeerstok, keken strak naar de pianisten, maakten een magisch gebaar, dat de handen van de beide heren onmiddellijk op de toetsen deed neerdalen: de inzet van de ouverture „Die Zauberflöte" van Mozart.

Maar veel verder dan dat eerste gebaar kwamen de meesten om te beginnen niet. Want het was bijna altijd wel zo, dat de docent, Van Otterloo, meteen een tegengebaar maakte, dat „stoppen" betekende. Om in de gelegenheid te zijn overigens in vier talen uit te leggen wat er aan gemankeerd had, aan die inzet. En gaandeweg werd het ons duidelijk wat er mee bedoeld werd, toen men sprak van slagtechniek.

„Als u het zo doet, verwekt u onrust in het orkest", hoorden wij Van Otterloo zeggen, „dan weten ze niet waar u héén wilt". En even later: „Je ne vois pas une diminuendo". De docent bleek een meester in het vaststellen van de uitwerking van een bepaald gebaar. „Met die handbeweging dempt u niet af, maar lokt u integendeel een sforzato uit". Op die constatering volgde altijd een welgefundeerde motivering. En steeds volgden weer die eerste maten van „Die Zauberflöte", die de pianisten vol bereidwilligheid en volgzaamheid aan hun vleugel bleven ontlokken. Wij vonden de beide heren, J. Nederpelt en B. van Reede w re helden. Dertig, veertig maal datzelfde „pam-pampam", wij mogen er niet aan denken.

Bijzonder hartverkwikkend was het overigens om de gedragingen gade te slaan van de jonge dirigenten, die er werkelijk „in" waren. In een minimum van tijd schenen zij ganselijk vergeten, dat hun directie slechts de beide pianisten gold en men zág hen een strijkersgroep aanvuren of sonore tromboneklanken oproepen. De meesten van hen hadden reeds een eigen stijl. En een der vele voortreffelijkheden van Van Otterloo's leermethode bestaat, onzes inziens, hierin, dat hij daar ook in het geheel niet aan tornt. Zijn devies leek ons te zijn: „Doe het zoals je wilt, maar elk gebaar, elke vingerbeweging, die je maakt, zal efficiënt wezen".

Meen intussen niet, dat, wanneer een van de cursisten onder handen werd genomen, de anderen werkeloos toezagen. Integendeel. Zelden hebben wij zulke „meelevende" mensen gezien als deze maestro's-in-de-dop. Gezeten op hun stoelen hanteerden zij de dirigeerstok met een verve, als was het wijdvertakte orkest werkelijk ter plaatse aanwezig. En wanneer één van hen het stafje even aan de werkende cursist had uitgeleend, dan had hij altijd nog wel een sigaret ter beschikking, om er mee te slaan. Bovendien werden zij door Van Otterloo voortdurend met een „wat denkt u er zo van, mijne heren?" gemeenschappelijk bij een of andere kwestie betrokken.

„Slaat men deze passage in vieren of in tweeën? Mijn ervaring heeft mij geleerd, dat in vieren het meest effectief is".

Dat woord „effectief" viel nogal eens.

Waarmee wij tenslotte nog maar eens willen zeggen, dat dirigeren het tegendeel van show is.

De jonge maestro's, die niet aan de beurt zijn, dirigeren toch wel mee.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1826

1926. — Heer Bommel zat dus verbitterd en wat suf op de straatstenen en bevoelde zijn builen. Er ging een wereld van gedachten door hem heen en de slechtheid van de wereld dreigde hem te machtig te worden. Met een droge snik stond hij tenslotte op om eenzaam naar zijn kasteel te gaan om daar na te denken. Want hij begreep, dat hij zijn kijk op anderen moest veranderen.

Nu had hij in het geheel niet in de gaten, dat dicht bij hem, half verscholen achter een pilaar, een zwarte gedaante naar hem stond te kijken. Het was de hooggeleerde professor doctor Joachim Sickbock, die hem met een omgunstige glimlach om de dunne lippen gadesloeg.

Toen nu heer Bommel in beweging kwam, sloeg de geleerde zijn mantel terug, drukte de cijlinderhoed vaster op de horens en trad onhoorbaar nader.

„Een woordje, mijn waarde!" sprak hij met krakende stem. Heer Bommel draaide zich hevig geschrokken om en staarde naar het bleke gelaat.

„Eh...... wah......... wat?" stamelde hij.

„Ik heb u gevolgd!" hernam de professor. „Ik weet alles van de weddenschap, die ge met die rakker Tom Poes hebt afgesloten. Die bengel wilde u bewijzen, dat uw vrienden niet deugen, nietwaar? Hij heeft u overgehaald om te doen of ge arm waart, hè? Dom werk, mijn beste! Dat lijkt immers op niets Niet uw vrienden hebben schuld doch gij zelf!"

„Ik?" kreet heer Ollie. „Heb ik schuld? wat heb ik dan gedaan?"

„U bent te gevoelig!" legde de geleerde met een fijn lachje uit. „Uw hart is te week dat is de kwestie!"

Alleen voorstellingsvermogen nodig

New York. — Sterling Cole, de voorzitter van de Amerikaanse congrescommissie voor atoomenergie, heeft het voorstel van een der leden van de commissie om een Amerikaanse waterstofbomexplosie aan leiders van de Sovjet-Unie te demonstreren verworpen. „Men hoeft niet bij een ontploffing aanwezig te zijn om een indruk van de kracht van de bom te krijgen", aldus Cole. „Men heeft alleen voorstellingsvermogen nodig."

Burbank. — De Amerikaanse luchtmacht heeft bekend gemaakt, dat proefvluchten met de nieuwste Amerikaanse jager, de Lockheed XF-104, met succes zijn voltooid, Er is ongeveer een jaar met de machine proefgevlogen. Het toestel zou twee keer zo snel zijn als het snelste straalvliegtuig, dat op het ogenblik gebruikt wordt, doch de helft lichter zijn. De nieuwe jager zou een snelheid van 2.400 km. per uur bereikt hebben.

Lueneburg. — Het Nederlandse ministerie van oorlog heeft op verzoek van de volksbond ter behartiging van Duitse oorlogsgraven toegestaan, dat alle oorlogsgraven op gemeentelijke kerkhoven worden geopend ter identificering van onbekende Duitse soldaten, die in Nederland begraven zijn. In Nederland liggen 32.000 Duitse militairen begraven, van wie 6.000 op ongeveer 360 gemeentelijke kerkhoven.

Een rechter te Rajkot, in de Indiase staat Saurastra, heeft een huwelijk tussen een 14-jarig meisje en een 48-jarige weduwnaar met zeven kinderen verboden.

Tussen neus en lippen

De edelsmid van een prinses

„Ook prinsessen moeten eten", verklaarde de 24-jarige prinses Edda Marie Dieskes zu Erbach — Schonberg. Met haar donkere lokken en hoogst aantrekkelijke uiterlijk zou zij een sprookjesprinses kunnen zijn, maar, ofschoon haar omgeving n.l. het 600 jaar oude kasteel „Erbach-Schonberg" in alles aan een tot een sprookje geworden wereld herinnert, geeft zij blijk van een moderne practische mentaliteit. Prinses Edda bezit een diploma, dat haar toestaat officieel de edelsmeedkunst te beoefenen.

Reeds op haar twaalfde jaar vertoonde zij aanleg voor dit nobele vak. Zij ontwerpt gouden sieraden, die door een goudsmid en twee leerjongens in de smeltoven en met een polijstmachine worden vervaardigd. Bezoekers van het kasteel kunnen voor een prijs van 20 à 50 dollar een halsketting met bijbehorende armband kopen. Dit is echter niet de enige attractie van het feodale kasteel, want de prinses, die getrouwd is met de beeldhouwer Karl Jozeph Dieskes, is niet zó nuchter, dat zij niet weet te vertellen, dat tot de inventaris van haar voorvaderlijk kasteel twee spoken behoren, n.l. de geest van een onthoofd ridder en van een „kleine grijze man." Het zijn geen nare spoken, al is het ene dan ook zijn hoofd kwijt. In het park staat een stenen beeld van de onthoofde. Meer dan 300 jaar geleden moet de stakker een kopje kleiner zijn gemaakt, omdat hij verradd had gepleegd. Bij wijze van afschrikwekkend voorbeeld moet het verminkte lichaam na de terechtstelling op een paard zijn gezet en een tournée langs alle dienaren van de kasteelheer hebben gemaakt. „De kleine grijze man" is blijkbaar een oud-gediende van de familie geweest, die het ook na zijn dood niet laten kan de familieleden van dienst te zijn. De prinses voelt zich tenminste door zijn verschijnen tot haar kunst geïnspireerd.

De schrik van zijn leven

Een dief die in Hagerstown in Maryland zich meester maakte van een koffer, beleefde de schrik van zijn leven. Toen hij de koffer openmaakte kwam een 3 M. lange python daaruit te voorschijn

Galstenen, een signaal op de levensweg

(Van onze medische medewerker).

Vele mensen beschouwen elke ziekte als een signaal op hun levensweg, als een straf van God voor een zonde in het verleden of voor een laakbaar plan in de toekomst. Deze beschouwingswijze is wat kinderlijk, hoewel het ongetwijfeld wel juist is om aan te nemen, dat God de ziekte toelaat en daarmede een bepaalde bedoeling heeft. — Van ettelijke Heiligen is

Medisch standpunt

bekend, dat zij gekweld werden door afschuwelijke kwalen òndanks hun voorbeeldig gedrag. — Toch moet de mens zich tegen de ziekte teweerstellen, niet door zich zelf te beklagen en God te vervloeken, maar door de raadgevingen van de geneesheer op te volgen, omdat hij verplicht is zijn lichaam in stand te houden en de gezondheid te bewaren en te bewaken. De reden waarom ik speciaal galstenen een alarmerende waarschuwing op de levensweg noem is, dat de verschijnselen van galstenen in vele gevallen wijzen op een onjuiste koers. Wijziging van deze koers brengt die verschijnselen dikwijls tot verdwijnen, zodat een operatie onnodig wordt.

Galstenen komen voornamelijk voor bij vrouwen, en vaker dan men denkt omdat menige vrouw galstenen meedraagt zonder dit te weten. Galstenen veroorzaken pas merkbare moeilijkheden indien de galblaas ontstoken raakt en/of de galwegen in een kramptoestand komen te verkeren.

De meeste galsteenpatiënten zijn ongehoord dik. De pijnaanvallen in de bovenbuik zijn niet alleen typisch voor de aanwezigheid van galstenen, maar herinneren de patiënt(e) er tevens aan dat hij of zij te veel eet. De huisarts schrijft dan een diëet voor, dat een drastische vermagering moet bewerkstelligen en waaruit alle spijzen zijn geweerd die de galvorming kunnen prikkelen: gebakken spijzen, vet in elke vorm behalve roomboter, kruiden, vruchten met kleine pitjes, mayonnaise, enz. Bij deze galsteenpatiënten betekent een pijnaanval maar al te vaak dat zij een slagroomtaartje hebben geconsumeerd zonder er zich in te verslikken. De leer van het gezonde leven is dikwijls hard. Het signaal staat op onveilig. De diëetfout wreekt zich!

Sommige vrouwen hebben alleen maar last van galpijnen als ze in blijde verwachting zijn. Niet zelden is de galblaas het eerste orgaan, dat op de grote verschuivingen in het lichaam van de vrouw reageert. Oppassen is de boodschap. Diëet houden is het enige dat er op zit.

Andere vrouwen worden pas in de overgangsleeftijd door galstenen gehinderd. Deze overgang is natuurlijk niet te stuiten. Zij moeten er slechts voor waken dat ze niet te dik worden en zich in

„.... Ongehoord dik".

deze jaren niet druk maken.

Een veel voorkomende aanleiding van galsteenkolieken is de emotie. Hierbij wil ik iets langer stilstaan. Op de polikliniek verscheen eens een dame van nauwelijks vijftig jaar, een statige, zelfzekere, massieve vrouw. Zij had nog maar kort last van naar de rug uitstralende pijn in de rechterbovenbuik, misselijkheid en overgeven van bitter slijm. Bij haar stonden niet zozeer de gebakken vis en de sla-met-veel-mayonnaise op de voorgrond als aanleiding tot de pijnaanvallen, maar wel de emoties. Een week achter elkaar had ze niet durven eten van de pijn. Wat bleek? De zoon, over wie ze de meeste zorgen had en die ze meer aan het hart koesterde dan wie ook, had in die pijnlijke week examen gedaan. Op de momenten, dat ze hem onder het mes wist, kwamen de pijnvlagen allerhevigst opzetten, en nog geen half uur nadat zijn stralend hoofd om de hoek van de deur had verzekerd dat de professor zich tevreden had getoond over de kennis van „de lieverd", was de buik weer rustig geworden. Deze dame is een voorbeeld van een geval, waarbij de galblaas nauwgezet psychische schommelingen registreert en alarm slaat bij een emotie.

Met een beetje goede wil kunt u dus inderdaad het wringen van de stenige galblaasinhoud beschouwen als een signaal op de levensweg: ik word te dik, ik maak me te druk, of wat dan ook. Signalen zijn niet om in de wind te slaan. Het rijden door een rood stoplicht is strafbaar voor de wet, en niet voor niets. Het lichaam heeft ook zijn wetmatigheden en veiligheidsinstallaties. Mocht het signaal onbegrijpelijk zijn: de huisarts zal het voor u duiden en u met goede raad en daad ter zijde staan.

Dokkum en Bonifacius zijn twee begrippen geworden in de reeks van jaartallen uit de Nederlandse geschiedenis, in het bijzonder voor het geloofsleven van Nederland. Dokkum was vorige week het centrum van een Bonifaciusherdenking, ter gelegenheid van de viering van zijn sterfdag, welke ook bijgewoond werd door H.M. Koningin Juliana, die wij hier de kapel zien verlaten. Naast Koningin Juliana de burgemeester van Dokkum, mr S. van Tuinen.

In het zand van MARS ●

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

2

Toen begon Gibson zijn aandacht aan de sterren te wijden en beleefde zijn tweede teleurstelling. Ze waren er, bij honderden, maar bleek en vaal, schimmen slechts van de verblindende myriaden, welke hij verwacht had te zullen zien. Dit was te wijten aan het donkere glas van het raam; de zon temperend, had het tevens de sterren van al hun glorie beroofd.

Gibson voelde een lichte ergernis. Slechts één ding bleek te zijn, zoals hij het verwacht had. De sensatie van vrijelijk tussen hemel en aarde te zweven, je als het ware van muur tot muur te kunnen bewegen enkel door middel van een tikje van je vinger, was precies zo verrukkelijk als hij gehoopt had — hoewel de ruimte, waar hij zich bevond, te nauw was om gedurfde experimenten te wagen Geen gewicht te hebben was een verrukkelijke, sprookjesachtige toestand, nu er middelen bestonden om de evenwichtsorganen buiten werking te stellen en ruimteziekte iets uit de oude doos was. Daar was hij blij om. Hoe hadden zijn helden niet geleden. Hij herinnerde zich Robin Blake's eerste vlucht in de oorspronkelijke versie van In het Stof van Mars. Toen hij dat geschreven had, had hij s'erk onder invloed van D. H. Lawrence gestaan. Het zou interessant zijn om eens een lijst te maken van de schrijvers die hem nu eens niet beïnvloed hadden).

Het was buiten kijf, dat Lawrence subliem was in het beschrijven van physieke sensaties en welbewust had Gibson zich voorgenomen om hem op zijn eigen terrein te verslaan. Hij had een heel hoofdstuk aan ruimteziekte gewijd, waarin hij ieder symptoom beschreef, van de weeë voorgevoelens, waartegen geen wilskracht en geen redeneren waren opgewassen via de meer onsmakelijke verschijnselen tot de uiteindelijke verlossing.

Het hoofdstuk was een meesterwerk geweest van kras realisme. Het was jammer, dat zijn uitgevers er met het oog op een al te kieskeurige „Boek van de Maand"-Club op gestaan hadden, dat hij het schrappen zou. Hij had heel wat werk aan dat hoofdstuk besteed. Terwijl hij het schreef had hij deze sensaties werkelijk beleefd. Zelfs nu.

„Het is me een raadsel," zei de dienstdoende medicus peinzend, terwijl de nu gekalmeerde auteur door de luch'sluis gevoerd werd. „Het medisch onderzoek had hij goed doorstaan, en natuurlijk zal hij, voordat hij de aarde verliet, wel de gebruikelijke injecties gehad hebben. Het moet psychomatisch zijn."

„Het kan me niet schelen wat het is." klaagde de piloot bitter terwijl hij de kleine stoet volgde tot in het binnenste van het Interplanetair Station Nummer Een. „Wat mij interesseert is alleen maar, wie mijn kist schoonmaakt."

Niemand scheen geneigd om op deze hartgrondige vraag te antwoorden, nog het minst van al Martin Gibson, die zich slechts vaag iets bewust was van witte muren, die langs zijn gezichtsveld gleden. Toen, geleidelijk, kreeg hij het gevoel van zwaarder worden, en een warme, koesterende gloed scheen zijn armen en benen te doorgloeiën. Onmiddellijk daarop werd hij zich ten volle bewust waar hij was. Hij bevond zich in de zaal van een ziekenhuis, en een batterij van infra-rode lampen deed hem baden in een heerlijk loommakende warmte, welke door zijn vlees tot op het gebeente zelf doordrong.

„En?" vroeg de dokter.

Gibson grinnikte zwakjes.

„Het spijt me ontzettend. Zou ik het nog eens krijgen?"

„Ik weet niet, hoe u het de eerste keer kreeg. Het is hoogst ongebruikelijk: de middelen welke we thans hebben, worden verondersteld onfeilbaar te zijn."

„Ik denk dat het mijn eigen schuld was," zei Gibson verontschuldigend. „Ik heb een tamelijk sterke verbeeldingskracht moet u we'en, en ik begon te denken aan de verschijnselen van ruimteziekte — heel in het algemeen natuurlijk —, maar voordat ik wist wat er gebeurd was......"

„Juist. maar schei onmiddellijk met zulke fratsen uit!" beval de dokter scherp. „Anders moeten we u naar de aarde terugsturen. U kunt niet met dergelijke dingen beginnen, wanneer u naar Mars gaat. Anders zal er na drie maanden niet veel van u overgebleven zijn."

Een huivering voer door Gibson's geschokt corpus, maar hij knapte vlug weer op, en reeds week de nachtmerrie van dat laatste uur terug naar het verleden.

„Ik zal voortaan fit blijven,' beloofde hij. „Maar laat me nu uit die moffeloven, voordat ik helemaal gekookt ben."

Een beetje wankel nog kwam hij overeind. Het leek vreemd om hier in het wereldruim weer z'n normaal gewicht te hebben. Toen herinnerde hij zich dat Station Nummer Een om zijn as draaide; en de woonruimten waren rond de buitenwand gebouwd zodat de centrifugale kracht de illusie van zwaartekracht kon wekken.

Het grote avontuur, bedacht hij verdrietig, was allesbehalve goed begonnen. Maar hij was vastbesloten om de schande van naar huis te worden gestuurd te ontgaan. Het was niet enkel een kwestie van gekwetste ijdelheid, maar het effect op zijn publiek en zijn reputatie zou erbarmelijk zijn. Hij huiverde, als hij zich de koppen in de kranten voorstelde: „Gibson gestrand! Ruimteziekte werd auteur-astronaut te mach'ig." Zelfs de deftige litteraire tijdschriften zouden hem een beentje lichten, en wat Time betrof — daar moest hij niet aan denken!

„We boffen," zei de dienstdoende dokter, „dat we twaalf uur hebben, voordat het toestel vertrekt. Ik zal u meenemen naar de zwaartekracht-vrije afdeling en eens zien, hoe u zich daar houdt, voordat ik u al of niet weer volkomen gezond verklaar."

Ook Gibson vond dat een goed idee. Hij had zichzelf altijd als tamelijk gezond beschouwd, en tot nu toe was het nooit in volle ernst bij hem opgekomen, dat die reis niet enkel minder gezellig, maar inderdaad gevaarlijk zou kunnen zijn. Je kon lachen om ruimteziekte — wanneer je het niet zelf had meegemaakt. Daarna bekeek je de zaak wel anders.

Het Binnen-Station — „Interplanetair Station Nummer Een", zoals het gewoonlijk genoemd werd — bevond zich iets meer dan tweeduizend kilometer van de aarde en deed er twee uur over om zijn baan rond de planeet te beschrijven.

(Wordt vervolgd)

Geschenk van dr. GIRARDIN aan Parijs

Honderden moderne meesterwerken; een compleet museum

De stad Parijs exposeert in het Petit Palais een collectie hedendaagse kunstwerken die dokter Girardin haar heeft nagelaten. Dat Girardin een van de grootste kunstverzamelaars van zijn tijd is geweest (zij het dan ook uitsluitend wat de Ecole de Paris betreft), bewijst de thans geëxposeerde verzameling die op zichzelf een museum vullen kan. Vanaf de geaquarellee-de tekeningen van Rodin tot en met Bernard Buffet, bevat zij menig hoogtepunt van de moderne Franse kunst.

Dit geldt zeker voor Rouault, van wie we hier drie grote aquarellen bewonderen uit zijn periode der dronken of publieke vrouwen. De verbijsterende expressieve kracht van deze werken, met hun sterke, donkere groene, zwarte en blauwe grondtoon, heeft niets verouderds. Tussen de vele Parijse „cancan-schilders" blijft Rouault met deze liederlijke vrouwenfiguren ontroeren door de menselijke deernis die er uit spreekt. Niets herinnert hier meer aan de kunstmatige make-up waarmee het verval gepleisterd wordt en het is typerend voor Rouault, (dat heeft hij zeker gemeen met de dichter Max Jacob) dat hij langs de vernietiging en vernedering der menselijke waardigheid, in morele en in sociale zin, tot zijn religieuze verdieping kwam.

De „Compositie met guitaar" van Braque, een doek in anthracietkleurig grijs, groen, zwart en weinig roestrood, is in zijn soberheid een hoogtepunt van lineaire associaties. Een doek als dit behoort met enkele verwante composities van Marcoussis ook coloristisch tot het beste wat het cubisme heeft voortgebracht. De portretten van Modigliani en Soutine contrasteren hier op merkwaardige wijze. Bij Modigliani grote hang naar synthese in het gevoelscomplex, dat sterk tot in de gereduceerde kleurvlakken tot uiting komt. Expressionistisch, maar met een herkenbaar sentiment van tederheid. „Femme aux yeux bleus" is feitelijk een voorbeeld van modern classicisme. Soutine maakt zich daarentegen zelden los van het kwellende van de scheppingsdrift; de verwrongenheid van zijn figuren volgt geen bepaalde constructie en blijft eerder een instinctieve, ongeordende uiting van onmacht en daardoor een vorm van brutaliteit.

Meer boeiend dan de vele grote, sympathieke, maar vaak weinig schilderkunstige ansichtkaarten lijkt me het portret van Utrillo door zijn moeder Suzanne Valadon geschilderd. Het herinnert aan Gauguin en Van Gogh op onverklaarbare wijze. Het is een bezienswaardig schilderij. Het beroemde liggend naakt in landschap van Dunoyer de Segonzac ontgoochelt, wanneer men het voor het eerst in werkelijkheid ziet, door de krijterige indruk van de verfkorst. Maar het is sterk van bouw.

Het Vlaams karakter van Gromaire valt ons op temidden van de Franse kunstenaars. Een zestigtal doeken geeft een behoorlijk overzicht van zijn ontwikkelingsgang tussen '20 en '50.

De abstracten in deze collectie behoren niet tot het beste van wat de beweging heeft voortgebracht. Maar in zijn geheel bevat de verzameling van dr. Girardin een belangrijk deel van de hedendaagse schilderkunst. Er zijn o.m. Bonnard, Zadkine, Pignon, Villon, Marquet, een zaal vol Dufy's, Matisse, Van Dongen, Vlaminck, Derain, Lafresnaye, Gonduin, Lhote en vele andere bekende kunstenaars.

Curaçaose tenniskampioenschappen

Mevr. Hofland ontdekking van dit jaar wint dameskampioenstitel

Willemstad. — Onder grote belangstelling, speciaal van de zijde der dames, werd Zaterdagmiddag jl. de finale verspeeld voor het dames-kampioenschap van Curaçao 1954. Deze finale werd een hoogtepunt in damestennis. De grote vraag was of Mevr. HOFLAND als niet geplaatste speelster er in zou slagen om de favoriete voor de titel, Mej. de VOS - BURGHART een nederlaag toe te brengen! En inderdaad is Mevr. HOFLAND er in geslaagd om de titel op haar naam te brengen. Zij werd de grote verrassing van deze kampioenschappen. En direct voegen wij hier aan toe, dat deze overwinning volkomen verdiend was en werd bevochten in een strijd, met voor plaatselijke begrippen hoogstaand tennis. Het heeft er in de eerste set niet naar uitgezien dat Mevr. HOFLAND de titel zou gaan winnen. Mej. de VOS - BURGHART beschikte over een grotere variatie in haar slagen en was ook tactisch de betere. Mevr. HOEFLAND moet het hebben van haar harde, vaste forehand drive, die beter is dan van menig heer.

In de eerste set wint Mevr. HOFLAND haar service-game en neemt een 1—0 voorsprong. Doch dan wint Mej. de VOS BURGHART ook haar service-game en de stand is gelijk 1—1. En nu is het Mej. de VOS BURGHART, die het spel geheel in handen neemt en met uiterst tactisch en geraffineerd spel bestookt zij voortdurend de backhand van haar tegenstandster. Mevr. HOFLAND kan op dit berekende spel niet het juiste antwoord vinden. Steeds wisselt Mej. de VOS BURGHART haar slagen van harde drives tot zachte, half court geslagen ballen. Prachtig dirigeert Mej. de VOS - BURGHART het spel, volkomen zeker van haar slagen. Onbedreigd loopt zij uit tot 4—1. In de zesde game wordt het verschillende malen duece en zien wij enkele lange rally's die terecht een enthousiast applaus aan het talrijke publiek ontlokken.

In de zevende game verliest Mevr. HOFLAND haar service-game op love en is het 6—1 voor Mej. de VOS BURGHART en daarmede eindigde de eerste set.

In de tweede set loopt Mej. de VOS BURGHART uit tot 2—1. Om de vierde game wordt verwoed gevochten en Mej. de VOS BURGHART gaat in op de lange harde drives van Mevr. HOFLAND. Van 40—15 in haar voordeel wordt het duece en dan weet Mevr. HOFLAND met 2 prachtige harde drives onhoudbaar voor haar tegenstander deze game te winnen en is de score 2—2. Dit ontmoedigt Mej. de VOS BURGHART blijkbaar en zij laat zich nu keer op keer de driveduels van Mevr. HOFLAND opleggen. En hierin is Mevr. HOFLAND haar meerdere. Schitterende rally's geven beiden te zien, die menig applaus ontlokken, doch telkens is het Mevr. HOFLAND, die deze duels weet te winnen. Met geplaatste, harde drives neemt Mevr. HOFLAND het initiatief nu geheel over en onbedreigd wint zij de volgende 4 games en daarmee de tweede set.

Van de Curacaose sportvelden

Wederom waagde Mej. de Vos BURGHART zich aan de lange rally's en wederom bleek Mevr. HOFLAND hierin de sterkste. Het zit Mej. de VOS BURGHART enkele malen niet mee en haar goed geplaatste ballen gaan juist uit. De zekerheid gaat uit haar spel en Mevr. HOFLAND dit aanvoelend, profiteert hiervan en weet aanvallend, met hard geslagen, diepe drives op de backhand van Mej. de VOS BURGHART, deze steeds meer in de verdediging te drukken, haar geen kans meer gevend om zich te herstellen. Het wordt 4—1 voor Mevr. HOFLAND. Mej. de VOS BURGHART herstelt zich even en snel neemt zij de volgende 2 games, doch dan blijkt zij al haar kruit te hebben verschoten en neemt Mevr. HOFLAND juist op dit critieke moment het initiatief weer over. Zij wint de volgende game op haar service. Mej de VOS BURHART komt op haar service 15—40 achter en het is match point voor Mevr. HOFLAND. Deze tracht dan met enkele harde slagen de wedstrijd te forceren hetgeen mislukt en tot 2 maal toe gaan haar drives juist uit. Het wordt duece. Om en om wordt nu om elke punt gevochten. Het wordt advented striker en dan slaat Mej. de VOS BURGHART 2 double faults en is deze hoogstaande en spannende eindstrijd in het voordeel van Mevr. HOFLAND beslist.

Voorwaar een prachtig resultaat, dat een waardige bekroning mag heten voor het enthousiasme en de wilskracht waarmede Mevr. HOFLAND steeds heeft getraind. Deze speelster toch is nog maar betrekkelijk kort, ongeveer 3 1/2 jaar geleden, met tennissen begonnen en om dan reeds het kampioenschap te behalen is een prestatie, die bewondering afdwingt. En zo werd Mevr. HOFLAND door het winnen van deze eindstrijd de sensatie en de grote verrassing van deze dameskampioenschappen. Vanaf deze plaats wensen wij haar van harte geluk met haar prachtige prestatie en doen wij hierbij de voorspelling, dat, als Mevr. HOFLAND in de komende jaren met hetzelfde enthousiasme blijft trainen, zij zeker nog een succesvolle loopbaan in de tennissport voor zich heeft.

Hugo Gerharts derde keer kampioen

Willemstad. — De finale in het heren-enkelspel heeft niet die strijd gebracht die wij, en met ons welhaast iedereen, hiervan had verwacht. Met de gedachte aan de kortgeleden gespeelde finale van het R.C.C. voor ogen, waarin beide finalisten eveneens tegen elkaar uitkwamen en toen een van de mooiste wedstrijden speelden die wij de laatste tijd in plaatselijk tennis hadden gezien en de strijd toen eerst in de vijfde set in het voordeel van Gerharts werd beslist, werd deze kampioensfinale enigszins een teleurstelling. GERHARTS was deze middag in uitstekende vorm en overklaste Ramon na de eerste set op bijna alle punten. Ongetwijfeld speelde Hugo GERHARTS deze middag een van zijn beste wedstrijden van dit jaar, hetgeen er toe bijdroeg dat Ramon niet tot die vorm kon komen waarin hij de laatste weken verkeerde.

Na de eerste set zakte het spel van Ramon gewoon weg. Zijn anders dodelijke volley's mislukten nu meerdere malen en gingen in het net of juist uit, terwijl ook z'n smash niet zo dodelijk was als wij anders van hem gewend waren. Misschien was dit ook de reactie op het verliezen van de eerste set, waarin hij een 5—3 voorsprong had genomen. Juist toen beging hij de tactische fout om zijn aanvallend spel te laten varen, waardoor Hugo zich kon herstellen en in de rally's zich de meerdere over Ramon toonde. GERHARTS is in zijn slagenrepetoire de meerder van PIMENTEL. Hij beschikt over een betere fore-en backhand, terwijl ook zijn service vaster en gevaarlijker is dan van Ramon.

Ramon moet het hebben van zijn snel geslagen forehanddrives en zen n direct oplopen naar het net, waar hij practisch onpasseerbaar is. Hugo bleek zich volkomen van dit gevaar bewust. In de tweede set nam hij dan ook direct het initiatief in handen, waartegen Ramon als reactie op het verliezen van de 1e set, niet direct zijn netgame tegenover kon plaatsen. goed spelend een 4—1 voorsprong. Ramon weet dan de service van GERHARTS te doorbreken en het wordt 4 GERHARTS nam dan ook snel en zeer —2. In de 7e game enkele schitterende volleyduels welke door Ramon werden gewonnen. Het wordt 4—3. Zouden we nu het tegenovergestelde gaan zien en nu het tegenovergestelde gaan zien van de eerste set? Gerharts voelt dit gevaar en legt alles in zijn service en met enkele aces weet hij deze te houden (5—3.) De 9e game geeft weer volop spanning. GERHARTS krijgt de kans voor een smash, onhoudbaar vliegt de bal in de hoek, op onmogelijke wijze weet Ramon de bal toch nog terug te spelen en het dan volgend duel wordt eveneens door hem gewonnen, (5—4.) Ramon zal deze 2e set moeten winnen wil de spanning er in blijven. GERHARTS weet echter nu zijn service te houden en wint ook deze set met 6—4.

Voor de derde maal heeft de heer Hugo Gerharts het kampioenschap tennis van Curaçao behaald, waardoor hij in het definitieve bezit van de wisselbeker kwam.

In de derde set is Ramon blijkbaar teveel gedéprimeerd en speelt nu zeer slordig en nonchelant, waarbij het hem enkele malen ook tegenzit. Er zit geen fut meer in z'n spel en het is duidelijk dat GERHARTS deze strijd in 3 sets gaat winnen. Het initiatief is nu volkomen in handen van GERHARTS en met fraai, lang spel en nu ook zelf meer naar het net komend geeft hij Ramon geen kans meer en loopt uit tot 5—0. Nog eenmaal ziet Ramon kans om de Service-game van Hugo te doorbreken, doch dan wint Hugo de volgende game en daarmee de set, de wedstrijd en voor de derde achtereenvolgende maal het kampioenschap van Curaçao. Een ongetwijfeld zeer verdiende overwinning door uitstekend spel verkregen. Voegen wij als bijzondere noot hieraan nog toe dat Ramon PIMENTEL deze middag voor de 5e maal als finalist in het strijdperk trad. Vanaf deze plaats een eresaluut aan Hugo GERHARTS, die zich voor de derde maal de sterkste speler op Curaçao toonde.

Na afloop reikte Bondsvoorzitter **Norman Chumaceiro** in een met enkele sympathieke woorden doorspekte speech de bekers aan de winnaars uit, waarbij hij opmerkte dat het spelpeil steeds stijgende is en dat ook de jeugd in het bijzonder, niet heeft teleurgesteld en de kans om in deze wedstrijden uit te komen, zich volkomen waardig heeft getoond. En zo behoorden deze kampioenschappen 1954, die door de heren **RUDOLPH, CLAESSENS** en **KION** uitstekend waren georganiseerd weer tot het verleden.

J.K.

Belgrado. — „De pogingen in het buitenland om het Balkan-verdrag aan een oplossing van het vraagstuk-Triest te koppelen, bederven de atmosfeer, die nodig is voor internationale samenwerking", aldus de perschef van de Joegoslavische regering. Hij wilde geen namen noemen.

De heer Norman Chumaceiro reikt aan de Curaçaose tenniskampioen Hugo Gerharts de wisselbeker uit, die deze thans voor de derde maal in zijn bezit krijgt.

M.S.V. tournooi

„Willemstad" via onverwachte overwinning in de finale

Suffisant. — „Ongetwijfeld de beste wedstrijd in het M.S.V.-tournooi tot nu toe....." dat was de mening van vele toeschouwers na de wedstrijd Willemstad — Athene gistermiddag op het Suffisant-veld. De spanning „zat erin" van het begin tot het (donkere) einde en de zeer talrijke toeschouwers hebben zichtbaar genoten van, weliswaar geen hogeschool voetbal, maar in ieder geval aantrekkelijk en pittig spel.

Na vijf minuten spelen kwam het eerste gevaar voor Willemstads doel. Een achterspeler speelde terug op zijn keeper, die niet op zijn plaats in het doel stond. Door dit misverstand ontsnapte het Willemstadse doel aan een ongelukkige doorboring. Maar het eerste doelpunt zou geboren worden aan de andere kant. De rechtsbuiten van Willemstad kreeg een hoekschop te nemen. Prachtig kwam het bal voor het doel van Athene waar het door een Athene-back teruggekopt werd voor de voeten van de rechtsbuiten. Weer werd de bal voorgezet, hoog over de hoofden van de vóór het doel opgestelde spelers, maar niet over het hoofd van linksbuiten Wams, die er als de kippen bij was om met een schitterende kopbal de Athene-keper te verschalken. (1—0 voor Willemstad.)

Ongeveer tien minuten vóór het einde van de eerste helft gelukte het Willemstads rechtsbuiten Vergoed de stand te vergroten door met een goed gerichte schot Athene een 2—0 achterstand te bezorgen.

In de tweede helft zet het met enige invallen spelende Athene alles op alles om de achterstand te verkleinen. De druk op het Willemstad-doel wordt groot, de aanvallen gevaarlijker. Vliegensvlug snijdt de Athene-machine door de Willemstad verdediging en het duurde niet lang voor dat „Sjon Ton" Pieters het net van zijn tegenstanders liet trillen (2—1).

Het spel blijft aantrekkelijk en het publiek leeft mee met de dingen die zich op het (stoffige) veld aan het afspelen zijn.

Om tien minuten voor zeven (!) is de wedstrijd nog in volle gang maar de invallende duisternis ontneemt ons het zicht om te zien wat er op het veld plaatsvindt. De laatste paar minuten wordt practisch in het „donker" gespeeld en het gelukte Willemstad nog een doelpunt te scoren. (3—1)

Athene mag weer aftrappen en.. 30 seconden later hoort uw verslaggever een daverend gejuich aan de overkant. Athene had n.l. de stand verkleind tot 3—2! Kort daarna floot scheidsrechter Van der Ven voor de laatste maal en had „Willemstad", tegen de verwachtingen in, verdiend van het sterke „Athene" gewonnen.

Door deze overwinning heeft Willemstad zich geplaatst in de finale. De andere finalist is nog niet bekend; hier zal het Zaterdag. 24 Juli gaan tussen „Asiento" en „Marinebasis Parera" (M.B.S.). Wij denken niet, dat M.B.S. in staat is om Asiento's pas naar. de finale af te snijden en verwachten daarom een spannende finale tussen „Asiento" en „Willemstad".

De lagere regionnen

In de „lagere regionen" van de strijd in het M.S.V. tournooi is de toestand na dit weekeinde, als volgt. In *Afdeling II* (tweede elftallen) heeft Asiento 2 zich in de finale weten te werken door een 6—1 overwinning op de mannen van de Marine Basis Parera, waardoor dezen nu uitgeschakeld zijn. A.s. Zaterdag, 24 Juli, binden Scherpenheuvel 2 en M.L.D. 1 voor de andere finale-plaats de strijd aan.

In *Afdeling III* (de derde elftallen) zijn de twee finalisten reeds bekend. Hier zal de strijd om de eerste plaats gaan tussen de twee enige „echte" Curaçaose ploegen die aan dit tournooi deelnemen, t.w. „Athene" 3 en „Scherpenheuvel" 3. De jongens van Athene 3 hebben hiermede hun „grotere" broeders in Afdeling I en II laten zien dat zij wèl tot de finale kunnen doordringen. En dit deden ze zeer fraai na twee klinkende overwinningen. (Tegen „Willemstad 3" met 5—1 en Zaterdag j.l. tegen „M.B.S. 3" met de korfbalcijfers 6—0. De andere finalist Scherpenheuvel 3 deed het door „Van Speijk" met 1—0 te verslaan en j.l. Zaterdagmiddag „Asiento" 3 naar Emmastad terug te sturen met 3—1.

Mordy Maduro terug op Curacao

Willemstad. — Zaterdag is met het K.L.M.toestel via de Zuidelijke route vanuit Nederland de heer Mordy Maduro, voorzitter van de C.V.B. en bestuurslid FIFA op Curaçao teruggekeerd na een verblijf van enkele maanden in Europa. De heer Maduro is vol plannen betreffende de voetbalsport, doch wilde hierover nog niets loslaten daar alles nog in het primaire stadium is. Wij weten echter, dat de ijverige voorzitter niet stil zit en hopen er binnenkort meer over te horen.

De C.V.B. voorzitter vertelde ons nog, dat hij een prettige reis heeft gehad en zeide, dat het Nederlands Elftal Vrijdagavond om 11 uur op Hato wordt verwacht.

Jeugd afscheidsfeest

Rio Canario. — Gisteren is op het sportterrein van de Sportclub Asiento te Rio Canario een jeugd nederlaag-voetbaltournooi gehouden, waaraan deelnamen de junioren van Asiento B, Asiento C, Vesta, Willemstad, G.O.G., Jonge Wacht, Eagles en Arsenal.

De repatriatie naar Nederland van een aantal van de grotere „Asiento"-jongens, was voor de Sportclub van dezelfde naam aanleiding om dit afscheidstournooi te organiseren.

De volledige uitslagen waren:

1e Ronde: Willemstad — Asiento C 7—0, G.O.G. — Vesta 3—1, Asiento B — Jonge Wacht 2—0 en Eagles — Arsenal 5—0.

Halve finales: Asiento B — Willemstad 4—1 en Eagls — G.O.G. 2—1.

Finale: Asiento B — Eagles 2—2.

Ingevolge de voor dit tournooi geldende „algemene bepalingen" moest bij een gelijk spel elk team drie strafschoppen nemen. De roodhempjes waren hierin gelukkiger dan de „Adelaartjes", zodat Asiento zich kon ontfermen over de mooie beker.

De organiserende vereniging kan terugzien op een zeer geslaagde sportdag.

De postduiven vliegen

Willemstad. — Op Zondagmorgen heeft de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de tweede uit de serie van 5 wedvluchten voor Oude en Jonge duiven gevlogen vanaf Bonaire. 15 Liefhebbers namen aan deze wedvlucht deel met een totaal aantal van 150 duiven. Drie uren na de lossing waren er echter slechts 26 duiven op hun hokken terug.

De uitslag was als volgt:

Van Lit, 1,2,4,5,8,9,11,21. Willems, 3, Trappenberg,6 v. d. Ham 7, 12 Hofmans, 10, 15 Gebr. Rober, 13, 14. Boelhouwer 16 Comb. Anemaet-de Boef, 17, 22, 23 v. d. Plaat, 18, 19 24 Vis, 20, Zieck, 25

De stand per heden is:

Voor het *Kampioenschap „Onaangewezen vogels"*

van Lit 383 punten Comb. Anemaet-de Boef 297 Gebr. Rober 255 Willems 188 v.d. Ham 166 Hofmans 159 Zieck 157 v.d. Plaat 130 Trappenberg 124 Jolen 100 Boelhouwer 70, Vis 62, Paulina 18, en Fikkert 13.

Voor het *Kampioenschap „Aangewezen vogel"*

van Lit 190 punten, Gebr. Rober 135, Jolen 100, Comb. Anemaet- de Boef 98, Boelhouwer 70, v.d. Plaat 64, Willems 51, Trappenberg 18, Fikkert 13, Paulina 10.

Voor de *„Three Horses Beer"* beker

van Lit 155 punten Comb. Anemaet-de Boef 85, Zieck 74, Boelhouwer 70, Willems 23, Trappenberg 18, Hofmans 5.

Voor de *„P. Sluis beker"*

van Lit 1511 punten, Willems 1163 Gebr. Rober 997, Jolen 974, Paulina 926 Hofmans 792, Comb. Anemaet- de Boef 768, Vis 687, Fikkert 640, Ellis 545, v. d. Plaat 514, Romondt 356, Zieck 141, Trappenberg 106, van Eer 100 v.d. Ham 88.

Voor de *„Zilveren Standaard"* uitgeloofd door Mevr. L. Willems.

van Lit 195 punten, Comb. Anemaet-de Boef 166, Willems 147, Gebr. Rober 135, Zieck 126, Trappenberg 108, Jolen 100, v.d. Ham 88, Hofmans87, Boelhouwer 70 v. d. Plaat 66, Vis 62, Fikkert 13, Paulina 10.

De hoogstgemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald was 1269 meter per minuut.

Van het Bargebad-tournooi

Willemstad. — Ter gelegenheid van eerste lustrum van het Bargebad is — gelijk wij reeds meldden — een tournooi georganiseerd. Begonnen is met lawn-tennis. De uitslagen hiervan luiden: K. Lourens slaat E. Jessurun met 6—2 en 6—2; Bennet slaat Bratwaith met 6—2 en 6—2.

Hedenavond zeven uur spelen twee damesploegen van de Caribbean Basketballclub tegen elkaar, terwijl om 8 uur basketball wordt gespeeld tussen twee herenploegen van Bargebad.

Het KLM-vliegtuig, vertrokken op Vrijdag van Curaçao, landde Zondag op Schiphol om 01.15 uur. De machine vertrokken Zaterdag van Curaçao, arriveerde hedenochtend om 01.46 uur te Amsterdam, terwijl het toestel, dat gisteren van Amsterdam vertrok, hedenochtend om 01.48 uur op Curaçao arriveerde.

Zege voor Courageous in cricket-competitie

Suffisantdorp. — Gisteren werd de cricketcompetitie voortgezet. De B-klasse-wedstrijd tussen Courageous en Hairoun leverde geen verrassing op. Het werd een overwinning voor Courageous. Hairoun bracht het niet verder dan 27 runs voor all, hiertegenover plaatsten Courageous' opening batters 28 runs declare. Het was toen niet nodig verder te batten, daar de wedstrijd met 1 run in de meerderheid reeds gewonnen was. Het zij opgemerkt, dat in deze competitie maar één inning gespeeld kan worden, m.a.w. dat de six points z.a. in de vorige competitie, niet meer gelden. Wel kan een club in de meerderheid zolang de tijd niet verstreken is aan bat blijven om uit te batten.

De C-klasse-ontmoeting gaf een ander beeld te zien. Coral en Renown streden hier om de eer. Coral, de newcomer in deze klasse, moest na een uur batten het veld ruimen met 26 runs voor all. Renown deed eet iets beter en boekte voor 5 man out 85 runs declare. A. Dolphins nam van de 85 runs er 34 voor zijn rekening. Een bijzondere prestatie in dèze ontmoeting leverde Willy Robbins van Renown. In de bowling nam hij voor 8 runs 7 wickets, in totaal bowlde hij 38 ballen, t.w. 6 overs en 2 ballen en een medium over, zeker een prestatie.

Voor de komende Zondag vermeldt het programma: Grenada vs. Christopher en Dominica vs. Suriname.

ARUBA

Eindexamen Arubaanse Technische School

Oranjestad. — Dezer dagen legden de navolgende leerlingen van de Arubaanse Technische School hun eindexamen met goed gevolg af:

Machine Bankwerken: Pedro Enosensio Kelly, Cecil Leopold Richardson, Mario Britten, Agapito Montaner en Thomas Correaa. Afgewezen 5 candidaten.

Automontage: Julian Alexis Daniel, Adolfo Mariano Garrido, Leonardo Rombleij, Albion Alfonso Potter, Louis Brown, Harold James Krind, Wilfred Ismaël Clark en Julian Dionisio Laclé. Afgewezen 4 candidaten.

Electromontage: Mariano Maduro, Veronico Pedro Werleman, Margario Raymundo Wester, Cerilio Didksz, Parker Davis Lake, Ralph Carlston Stuart, Simon Kelly, Rockcliff Stephens, Winston Berkel en Luis Felipe Marval. Afgewezen 2 candidaten.

Timmeren: Tai Fung Lee, Marcelo Irausquin, Ignacio Florencia Tormp, Pablo Erasmus en Ernrique Simplicio Werleman. Afgewezen geen.

Aanrijding

Oranjestad. — Op de hoek van de Adriaan Lacle Boulevard en de Nassaustraat reed een autobus van de E.E.T. en een personenauto tegen elkaar op. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor, terwijl de schade ongeveer ƒ 300.— bedraagt. Een onderzoek naar de toedracht wordt ingesteld.

Aruba jrs dames softball kampioene

O'stad. — Door de twee eerste beslissingswedstrijden van Baluarte te winnen en wel met 12—1 en 10—4 hebben de Aruba Jrs dames het damessoftballkampioenschap behaald. De volgende wedstrijd tussen beide ploegen zal Woensdagavond a.s. plaats vinden, waarna de kampioensbekers uitgereikt zullen worden.

Clippers en Caribe staan gelijk

O'stad. — De drie vastgestelde wedstrijden om de softballbeker tussen de beide rivalen Comp. clippers en Caribe hebben een vlot verloop. De eerste wedstrijd werd door de Comp. clippers met 9—5 gewonnen, de tweede wedstrijd won de Caribeploeg met 14—11. De laatste wedstrijd, die Woensdagavond plaats vindt moet de beslissing brengen.

Admiraal Wright: Verdediger van de Atlantische Oceaan

Hoofdkwartier te Norfolk, Virginia

(Bijzondere correspondentie)

Admiraal Jerauld Wright, die op het ogenblik een rondreis maakt door de landen van het Atlantisch Verdrag, is — met generaal Gruenther — een van de twee belangrijkste NATO-commandanten. Hij is namelijk verantwoordelijk voor de verdediging van de Atlantische Oceaan. Eerst drie maanden geleden heeft admiraal Wright zijn huidige hoge functie aanvaard, toen hij admiraal Mc Cormick opvolgde. In 1952 werd voor de eerste maal in de wereldgeschiedenis een internationaal marine-hoofdkwartier voor de Atlantische Oceaan gesticht. De huidige Supreme Allied Commander Atlantic — afgekort als Saclant — is, evenals zijn voorganger, een Amerikaan.

Kortgeleden heb i, in gezelschap van tien andere journalisten van verschillende NATO-landen, een bezoek gebracht aan de grote Amerikaanse marine-basis te Norfolk in de staat Virginia, waar de Atlantische geallieerde opperbevelhebber zijn permanente zetel heeft. Norfolk ligt ongeveer 350 km ten Zuiden van Washington aan de Oostkust.

Het in een carré opgestelde gebouwencomplex waarin het Atlantisch hoofdkwartier is gevestigd, zou, door de wel heel simpele architectuur, maar nauwelijks onze aandacht getrokken hebben, als we op het voorplein niet de vlaggen van de veertien NATO-staten hadden zien wapperen. Een even eenvoudige indruk als zijn officiëel verblijf maakt de admiraal zelf, bij een eerste kennismaking, al wordt men getroffen door zijn zelfverzekerde blik. De carrière van deze 56-jarige lange slanke zeeofficier is indrukwekkend. Een zijner assistenten heeft er ons in enkele woorden wat over verteld:

Admiraal Wright is zijn loopbaan begonnen op de zeevaartschool van de staat New Jersey, en reeds onder de eerste wereldoorlog werd hij luitenant-ter-zee. Op 26-jarige leeftijd viel hem de grote eer te beurt als marine-attaché president Coolidge te mogen vergezellen op een tocht met het presidentiële jacht de Mayflower. Vervolgens deed hij als officier, op verscheidene oorlogsbodems dienst, tot in 1937 zijn benoeming volgde tot commandant van een torpedojager. In 1942 werden hem enkele bijzonder hachelijke opdrachten gegeven. Twee weken voor de geallieerde invasie van Noord-Afrika maakte hij met enkele andere officieren per onderzeeër en vouwboot een geheime landing bij Cherchell, waar hij contact zocht met Franse collega's. Hij bereidde de latere Franse deelneming aan de geallieerde operaties in dit gebied voor. Een soortgelijke gevaarlijke tocht per onderzeeër ondernam hij kort daarna, om generaal Giraud uit de Zuid-Franse kustplaats La Fosette te ontvoeren. In de invasies van Tunis, Sicilië en Salerno had hij een belangrijk aandeel, en in '43 en '44 nam hij, als bevelhebber van een zware kruiser, deel aan operaties in de Stille Oceaan. Onmiddelijk na het einde van de oorlog in het Verre Oosten speelde admiraal Wright een belangrijke rol bij de capitulatie der Japanse strijdkrachten op Korea, en twee jaar vóór hij door president Eisenhower en de Noord-Atlantische Raad de post van SACLANT kreeg toegewezen, werd hij opperbevelhebber van de Amerikaanse vloot voor het Oostelijk deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.

De Russische duikboten

Admiraal Wright heeft me op de vraag wat zijn meest essentiele taak was in één zin zijn antwoord gegeven: „De beveiliging van de zee-verbindingswegen." En toen een van mijn collega's hem verzocht zijn verklaring nader toe te lichten, gaf hij deze explicatie: „De Russen willen op politiek gebied Europa en Amerika scheiden, omdat ze de macht van de huidge alliantie beseffen. Om de zelfde reden zouden zij die scheiding ook op militair gebied willen teweeg brengen. Daarom werken zij sinds kort zo krachtig aan de opbouw van hun vloot, en concentreren zij zich vooral op te vervaardiging van duikboten. Zij weten hoe kwetsbaar de Atlantische verbindingslijnen zijn, en zij beramen plannen voor eventuele aanvallen op geallieerde schepen in de Oceaan. De zeestrijdkrachten van de NATO-landen moeten, onder leiding van Saclant, maatregelen treffen om dusdanige aanvallen zo nodig af te slaan.

In dit verband heb ik admiraal Wright toen gevraagd:

„Hoe sterk acht u de Russische vloot." „Dat is een kwestie waar de knapste koppen in Amerika en Europa intensief op gestudeerd hebben. Het is moeilijk een getal te geven voor de totale omvang, maar we kunnen aannemen dat de zeestrijdkrachten van de Sovjets zeer doeltreffend zijn. Wat hun onderzeeërs betreft: ik denk dat ze er 400 hebben." (Die laatste mededeling was bijzonder interessant, want tot nog toe is door Westerse deskundigen meestal het getal 300 genoemd.

„Wat denkt u van de Russische onderzeeër", zo vervolgde ik.

„Ik denk dat het 't beste Russische vaartuig is. Met hun onderzeeërs kunnen zij de zwaarste schade toebrengen aan de geallieerde zaak, omdat ze deze boten in de hele Oceaan kunnen gebruiken. Overigens kunnen ze natuurlijk ook met hun talloze vliegtuigen onze schepen aanvallen. Beide wapens samen vormen een grote bedreiging."

Ook Nederlandse officieren

Toen we afscheid hadden genomen van admiraal Wright hebben we zijn hoofdkwartier nader geïnspecteerd, waarbij ik — met gerechtvaardigde nationale trots — ontdekte dat verscheidene Nederlanders er belangrijke functies vervullen. Vooral in de afdeling "plannen, beleid en operaties" wordt aan Nederlandse adviezen veel aandacht geschonken. Maar ook in andere afdelingen zijn wij vertegenwoordigd. Tien van de veertien NATO-landen hebben zee-officieren afgestaan aan SACLANT. De zeestrijdkrachten van Italië, Griekenland en Turkije ressorteren niet onder het oppperbevel van admiraal Wright, maar onder dat van generaal Gruenther. Luxemburg is het enige NATO-land dat niet aan een zee ligt en bijgevolg geen vloot bezit.

Admiraal Jerauld Wright, de geallieerde opperbevelhebber voor de Atlantische Oceaan.

Tijdens oefenvlucht

Britse straalbommenwerper neergestort

Paddenstoelvormige rookwolk

Londen. — Het enige prototype van Engelands meest volmaakte straalbommenwerper is tijdens een oefenvlucht in de omgeving van Cranfield in Bedfordshire neergestort. Ooggetuigen hebben medegedeeld, dat het toestel als een atoombom ontplofte. Er ontstond een rookwolk in de vorm van een paddenstoel.

De bommenwerper, de „Victor" van de Handley Page-fabrieken, stond op de lijst van Engelands meest geheime oorlogsvliegtuigen. Er waren nog geen gevens over bekend, maar de „Victor" zou bij gelijke bommenlast hoger, sneller en verder kunnen vliegen dan welk ander toestel ter wereld. De machine werd gedreven door vier grote Armstrong Siddeley Sapphire turbo-jet motoren, had een rond, sigaarvormig model met halve-maan-vormige, terugwijkende vleugels en kan de snelheid van het geluid benaderen. In September zal een tweede toestel van ditzelfde type worden voltooid. De ontploffing vond niet plaats tijdens het stijgen of landen.

ARUBA

Arubaanse geestelijkheid waarschuwt tegen campo

Oranjestad. — Gisteren werd in alle R.K. kerken een schrijven van de geestelijkheid voorgelezen, waarin opnieuw gewaarschuwd wordt tegen de oprichting van een Campo Alegre.

De brief wijst erop, dat het gevaar van een hotel voor prostituees, een z.g. Campo Alegre zal worden opgericht, nog steeds dreigend is.

Achter de schermen blijven verschillende voorstanders van een dergelijk bedrijf middelen beramen om hun plannen te verwezenlijken.

In het verleden hebben de katholieken van Aruba, o.a. door een grootse protest-manifestatie te Alto Bista op 10 Mei van het vorige jaar, openlijk en op indrukwekkende zijze hun verontwaardiging en felle afkeuring uitgesproken t.a.v. deze aanslag op op de goede naam en de goede zeden van het Arubaanse volk.

Met alle klem spoort de geestelijkheid de gelovigen aan onverzettelijk te blijven in de strijd tegen hen, die de morele en physieke volksgezondheid pogen te ondermijnen door de oprichting van een bordeel, zelfs onder het voorwendsel van hun bezorgdheid voor het zedelijk leven van Aruba.

Verslapt nimmer in uw waakzaamheid. Vermenigvuldigt uw gebeden. Het welzijn van ons volk, het behoud van uw gezin en de reinheid van uw kinderen staan op het spel, aldus de geestelijkheid van Aruba.

Ruwe klant

Oranjestad .— Assistentie werd verzocht voor ongeregeldheden in de Flamingostraat. Bij aankomst van de politie bleek, dat een bewoner van deze straat onenigheid had met een vrouwspersoon. De man, die zich in zijn woning bevond, bleek onder de invloed van alcoholhoudende drank te verkeren. Toen de politie zich uit de koraal van de woning verwijderde, kwam de bewoner van buiten en begaf zich naar een van de politieagenten en begon te vechten. Na enige ogenblikken zag hij kans zijn woning weer binnen te gaan. Hij is echter later, nadat hij weer onenigheid had met de vrouwspersoon, aangehouden en overgebracht naar de wacht. De vrouw, die een bloedende hoofdwonde en blauwe plekken in haar gelaat had, is voor eerste hulp overgebracht naar het Hospitaal.

Opening boksseizoen

Matige wedstrijden trekken belangstelling

S. Nicolas. — De opening van het boksseizoen, met een aantal wedstrijden in de Arena Nacional te San Nicolas trok overweldigende belangstelling. Reeds geruime tijd voor de aanvang van de eerste wedstrijd waren de tribuneplaatsen geheel bezet, terwijl ook de ringplaatsen goed bevolkt waren.

Er stonden zeven wedstrijden op het programma waarvan als hoofdwedstrijd de ontmoeting tussen Little Dinamite van Curaçao en De Couga van St. Eustatius. Deze wedstrijd, alsmede het gevecht tussen Young Quick Silver en Diamante Negro, vielen beiden tegen en waren niet van het gehalte, dat men van twee hoofdwedstrijden mocht verwachten. De beste ontmoeting van de avond vonden wij wel de strijd tussen de Arubaan Juan Maduro en Kid Richard, de Nederlandse bokser. In deze wedstrijd toonde Juan Maduro een dapper bokser te zijn, die ofschoon hij het tegen de betere techniek van de Hollander moest afleggen, dapper bleef doorstrijden, totdat hij tenslotte in de laatste ronde door een drietal stoten k.o. ging.

De overige partijen hadden het volgende verloop: Efi Croes won op punten van Don Power. Bantling Nelson won op Punten van Kid Casanova. Mc Coy won op punten van Kid Crecendo. Curley Kayo won op overtuigende wijze op punten van Smiling Joe. Diamante Negro won met klein verschil op punten van Young Quick Silver. *Little Dinamite won door technische K.O. van De Couga.* In deze strijd ging De Couga tot driemaal tegen de vloer.

Olie accoord bereikt

PERZISCHE OLIE BINNENKORT WEER OP DE MARKT

Teheran. — Dr. Ali Amini, minister van financien van Perzie, heeft gisteren medegedeeld, dat in principe een accoord is bereikt tussen Perzie en het consortium van acht oliemaatschappijen over het probleem van het weer op de markt brengen van de Perzische olie. Het bereiken van een accoord tussen Perzie en de Anglo Iranian Oil Co. was volgens hem nog een kwestie van ten hoogste enkele dagen.

Nu dit accoord is bereikt is het zaak dat de overeenkomst op papier wordt gezet — zo meldt Reuters correspondent uit Teheran. Dit zal, indien hard gewerkt wordt, vermoedelijk een dag of vijf in beslag nemen.

Volgens mededelingen van Perzische zijde is de verwachting, dat de productie van de Perzische oliebronnen in het eerste jaar, dat het accoord in werking zal zijn, ongeveer dertien millioen ton zal bedragen. In het tweede jaar zal het 20 millioen ton zijn en in het derde jaar 27 millioen ton.

De compensatie welke de Anglo Iranian krijgt, zal een bedrag van 30 millioen pond sterling (NAf. 1[illegible]0 millioen) niet te boven gaan.

Het accoord tussen Perzie en het consortium heeft een looptijd van 40 jaar met een mogelijkheid tot verlenging na 30 jaar. De Perzische regering zal iets meer dan NAf. 10 ontvangen voor iedere geproduceerde ton olie.

Teheran. — Het consortium der oliemaatschappijen zal aanvankelijk $ 100 millioen in de raffinaderij van Abadan steken om deze weer op gang te brengen. In tegenstelling tot de andere olieproducerende landen aan de Perzische Golf zal Perzië aan de maatschappijen van het consortium geen korting geven op de gewonnen en aan de markt gebrachte olie.

Nieuwe diepzeeduiken aangekondigd

Napels. — De zoon van prof. Auguste Piccard, Jacques Piccard, heeft te Castella Mare di Stabia bij Napels medegedeeld, dat hij van plan is in de komende twe, drie maanden een nieuwe duik met de bathyscaaf „Trieste" in de Golf van Napels te ondernemen. Hij zeide niet van plan te zijn een recordpoging te doen. De duik zou voornamelijk de bestudering van de zeebodem tot doel hebben.

Het record staat op naam van twee Franse marine-officieren, Houot en Willm, met 4050 meter. De diepste duik van de „Trieste" is tot nu toe 3150 meter geweest.

Commissie van ontvangst voor het Ned. elftal

O'stad. — De door de AVB vastgestelde commissie voor ontvangst van het Nederlands elftal van Aruba ziet er als volgt uit: Dr. J.R. Arends; F. de P. Wever; Mr. J. Schaafsma; Bert Teagle; Cappy Wever; F.D. Figaroa; Modesto Oduber; J. van der Schoot en W.J. Westerink.

De financiële commissie

De financiële commissie van de A.V.B. werd in verband met de overkomst van het Nederlandse elftal als volgt samengesteld. F. de P. Wever; F.D. Figaroa; W. Westerink en T.B. Hector.

Lafama wint door enthousiasme

O'stad. — Weinigen zullen Zaterdagmiddag in het Wilhelminastadion na de 2—0 voorsprong van de R.C.A. reserves verwacht hebben dat Lafama nog kans zou zien een overwinning te behalen. Toch is dat aan de mannen van Savoneta gelukt. Toen de R.C.A.-ers even na de hervatting de stand op 2—0 hadden gebracht zakte het spelpeil in de R.C.A. gelederen danig en daar Lafama er in deze periode zelfs een schepje bij opzette, was de stand niet alleen spoedig op gelijke voet gebracht, maar een 4—2 voorsprong en uiteindelijk de overwinning werd behaald.

Verdere voetbaluitslagen

Dos Caminos vs Mariniers	0—2
R.C.S. vs R.C.A. III	0—5
Hollandia II vs Republiek	5—0
Paradera vs. Hollandia Jrs	4—0
Estrella Jrs vs L.S.B.	3—0
Dakota Jrs vs. Jong Ar. Jrs	2—2
Dakota vs. Hollandia	3—2
Socotoro vs. Petr. en Croes	1—1

(door regenval gestaakt)

Luchtmaarschalk-spiritisme

Vliegende schotels van een andere planeet

Londen. — „Ik geloof in het bestaan van vliegende schotels" aldus heeft de Engelse luchtmaarschalk Lord Dowding, gewezen hoofd van de afdeling jagers van de RAF, in de „Sunday Dispatch" geschreven.

Lord Downing gelooft, dat de vliegende schotels van een andere planeet afkomstig zijn, voornamelijk, omdat de bewoners de oorzaak willen weten van de atoomontploffingen op de aarde. Men moet niet proberen een vliegende schotel omlaag te halen, omdat zij uitgerust zouden zijn met verschrikkelijke vergeldingsmiddelen.

De Britse luchtmaarschalk is een overtuigd aanhanger van het spiritisme. Hij heeft herhaaldelijk verklaard in verbinding te hebben gestaan met in de oorlog gesneuvelde vliegers.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Programma Antillana.
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Zieken en Zuigelingenzorg.
19.25 Gevarieerde muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.10 Sport Reporatge
20.15 Dansmuziek
20.30 Gevarieerd Programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
Frére Alexis met Trupial
18.00 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.30 Programma van All Electric Sales and Service
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Een muziek-programma.
17.45 Heinekens biri, wrokoman prisiri
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 „Gezondheidsgids",
19.30 Verzoekplaten.
19.45 Hoe zit dat?
21.00 Reclame
20.15 Licht Klassieken
20.45 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden.
21.25 Muziek en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Terugblik op het Holland Festival 1954.
19.00 Nieuws
19.17 Militaire orkesten,
19.30 Nederlands Kroniek.
19.40 Een kwartier met.. Luis Davids.
19.55 Sport (Tour de France)
20.10 Intermezzo.
20.16 Praatje uit New York,
20.23 Voor de West.
20.55 Avondgebed: Prof Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

New York. — De duurste televisieshow aller tijden is in voorbereiding. Honderd grote en kleine maatschappijen gaan een programma van één millioen dollar „sponseren". Het wordt uitgezonden op 24 October wanneer het 75 jaar geleden zal zijn, dat Edison de electrische lamp uitvond. Productie-leider is de grote David O. Selznick. De show duurt twee uur.. Twee millioen gulden per uur, dat is ruim 15.000 gulden per minuut.

Henk Faanhof, winnaar van de negende étappe van de Tour de France, tijdens de eindsprint, welke een voor hem zo succesvol resultaat opleverde.

AGENDA

WEST-END: „Valley of decision" 19 en 21 uur.

ROXY: „Payment on demand" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Tal para cual" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Neron y Popea" 20 uur.

REX: „Big Store" 20 uur.

ROYAL: „Santa Fé Trail" 20 uur.

SUFFISANTTHEATER: „White tie and tails" 20 uur.

APOTHEKEN

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in *Otrabanda* door *Botica Brion*, Bionplein 29, tel: 3222; in *Punda* door *Botica Excersior:* Herenstaat 4 tel: 2004.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Haaren, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 24 Juli 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan 12 3179.

C. S. M.
Rederij
G. de Rooy tel. 2076
Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00— 19.00 en van 23.00 — 08.00
E v. d. Werf. tel. 3101

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO Maandag: „Anna". Toegang boven 16 jaar.